

سازمان حفاظت محیط‌زیست مجوز فعالیت پنجمین میدان نفتی

در هورالعظیم را صادر کرد

«سهراب»

به میدان آمد

■ مدیرکل حفاظت محیط زیست خوزستان: مجوز توسعه میدان نفتی سهراب شامل احداث ۶ محوطه سرچاهی (پد) است که هرکدام، با سه هکتار مساحت ظرفیت سه تا چهار چاه نفت را دارند

فعالان میراث فرهنگی خواستار بررسی عاملان تخریب گسترده بافت تاریخی نایین شدند

«نایین» میان ویرانی و وعده‌های مسئولان

| یادداشت |

زن، بیرون از معادله آب

در نشست «آب و اقلیم در مطالعات زنان» انجمن جامعه‌شناسی ایران مطرح شد

چرخه‌ای که بدون زنان نمی‌چرخد

روایت یک فرصت فراموش شده در پسماند نساجی

دوازده پرده از خشکسالی

گفت‌وگو با «صالح تسبیحی» درباره پروژۀ «افراسیاب» روایتی از بحران آب در ایران

| یادداشت |

دستمزد معیشتی حلقه گمشده مسئولیت اجتماعی شرکتی

انازلیا حقیقتی |

امشاور مسئولیت اجتماعی شرکتی |

| یادداشت |

چیزی که زیرخشم خانه‌ها له می‌شود

امصطفی ابراهیم زاده |

اروان درمانگرا |

برای مسئولیت اجتماعی هزینه شده است؟ باید پرسید: درآمد کارکنان نسبت به هزینه واقعی زندگی چگونه است؟ وضعیت دستمزد و مزایای نیروهای پیمانکاری چگونه است؟ آیا کاهش هزینه قراردادها به فشار بر نیروی انسانی منجر می‌شود؟ آیا افزایش بهره‌وری سهمی برای کارکنان ایجاد می‌کند؟ آیا شرکت از تأمین‌کنندگان خود فقط «قیمت پایین‌تر» می‌خواهد یا شرایط عادلانه‌تری نیز فراهم می‌کند؟ مهم‌تر از همه، سهم انسان از ارزش خلق‌شده چقدر است؟

این پرسش‌ها به‌ویژه برای صنایع نفت، گاز، پتروشیمی، معدن، فولاد و صنایع غذایی ایران اهمیت دارند؛ صنایعی که بخش قابل‌توجهی از ارزش آن‌ها در شبکه‌ای از کارکنان، پیمانکاران و تأمین‌کنندگان ایجاد می‌شود. از این منظر، مسئولیت اجتماعی دیگر نمی‌تواند صرفاً به ساخت مدرسه، کمک به جامعه محلی یا اجرای پروژه‌های محیط‌زیستی محدود شود.

مسئولیت اجتماعی شرکتی بالغ (CSR) از درون مدل کسب‌وکار آغاز می‌شود؛ از دستمزد، ایمنی، قرارداد، خرید، توسعه کارکنان و نحوه توزیع ارزشی که شرکت خلق می‌کند.

■ **شاید باید یک سؤال تازه به ESG اضافه کنیم**

امروز شرکت‌ها برای کربن، آب، انرژی و تنوع زیستی شاخص دارند.

شاید وقت آن رسیده باشد که یک شاخص ساده اما دشوار هم جدی گرفته شود: از ارزشی که شرکت خلق می‌کند، چه سهمی به انسانی می‌رسد که آن ارزش را ساخته است؟

اگر پاسخ این سؤال روشن نباشد، شاید مشکل در گزارش ESG نیست؛ مشکل در خود مدل کسب‌وکار است. دوباره به همان فنجان قهوه برگردیم. ممکن است جنگل حفظ شده باشد، کربن اندازه‌گیری شده باشد، سسته‌بندی قابل‌بازافت باشد و زنجیره تأمین گواهی‌پایداری داشته باشد.

اما اگر کشاورزی که قهوه را تولید کرده است نتواند با درآمدش زندگی شایسته‌ای داشته باشد، هنوز یک سؤال بی‌پاسخ باقی می‌ماند: آیا این قهوه واقعاً پایدار است؟ شاید پاسخ واقعی ESG همین‌جا باشد: پایداری زمانی معنا پیدا می‌کند که هم زمین و هم انسان وابسته به آن بتوانند دوام بیاورند.

منابع

سازمان بین‌المللی کار (ILO)، تعریف رسمی دستمزد معیشتی (Living Wage).
اتحادیه جهانی بنچمارکینگ (WBA)، گزارش «وضعیت عملکرد شرکت‌ها در زمینه دستمزد معیشتی»، ۲۰۲۶.
اتحادیه جهانی بنچمارکینگ، «معیار اجتماعی ۲۰۲۶»؛ ارزیابی ۲ هزار شرکت در حوزه دستمزد و حقوق بشر. رویترز، ۲۰ ژوئیه ۲۰۲۶، «استدلال علیه پرداخت دستمزد معیشتی دیگر کارایی ندارد».
فیرفون، گزارش اف‌گاردی سال ۲۰۲۵: اقدامات شرکت برای پرداخت دستمزد معیشتی در زنجیره تأمین.

دستمزد معیشتی؛ حلقه گمشده مسئولیت اجتماعی شرکتی

شکل می‌گیرد: آبا رعایت قانون، بالاترین سطح مسئولیت اجتماعی یک شرکت است یا فقط کف آن؟

■ **کمتر از پنج درصد؛ عددی که نمی‌توان نادیده گرفت**

پاسخ جهان امروز چندان امیدوارکننده نیست. ارزیابی سال ۲۰۲۶ «اتحادیه جهانی بنچمارکینگ» (World Benchmarking Alliance) از ۲ هزار شرکت بزرگ و اثرگذار جهان نشان می‌دهد کمتر از پنج درصد شرکت‌ها اعلام کرده‌اند که پرداخت دستمزد معیشتی را به نیروی کار مستقیم خود تضمین می‌کنند. تنها حدود سه درصد نیز برای پرداخت چنین دستمزدی در زنجیره تأمین خود اقدام می‌کنند. این شرکت‌ها در مجموع بیش از ۱۰۷ میلیون نفر را به‌طور مستقیم به کار گرفته‌اند. رویترز نیز با استناد به همین داده‌ها گزارش داده است که پرداخت دستمزد معیشتی هنوز میان شرکت‌های بزرگ جهان استثناست، نه قاعده.

این اعداد تناقضی جدی را آشکار می‌کنند: شرکت‌ها برای کربن شاخص دارند، برای آب و انرژی شاخص دارند؛ برای تنوع زیستی و حکمرانی گزارش تهیه می‌کنند؛ اما وقتی سؤال به اینجا می‌رسد که «آیا کسانی که برای شما ارزش خلق می‌کنند، درآمدی برای یک زندگی شایسته دارند؟»، پاسخ بسیاری از آن‌ها هنوز روشن نیست.

■ **ESG بدون «S» چه معنایی دارد؟**

شاید یکی از مشکلات ESG امروز همین باشد که حرف «S» در آن، گاهی زیر سایه «E» گم می‌شود. در بخش محیط‌زیست (Environment) می‌پرسیم: میزان انتشار چقدر است؟ مصرف آب چقدر کاهش یافته است؟ چند درصد انرژی مصرفی از منابع تجدیدپذیر تأمین می‌شود؟

در بخش حکمرانی (Governance) می‌پرسیم: ریسک چگونه مدیریت می‌شود؟ هیئت‌مدیره چگونه پاسخ‌گوست؟ کنترل‌های داخلی چگونه عمل می‌کنند؟ اما در بخش اجتماعی (Social)، گاهی سنج‌ها به تعداد دوره‌های آموزشی، پروژه‌های اجتماعی یا برنامه‌های داوطلبانه محدود می‌شوند. همه این‌ها مهم‌اند؛ اما شاید پرسش بنیادی‌تری وجود داشته باشد: آیا کسی که هر روز برای خلق ارزش اقتصادی شرکت کار می‌کند، خودش از این ارزش سهمی عادلانه می‌برد؟

«اتحادیه جهانی بنچمارکینگ» در ارزیابی سال ۲۰۲۶ خود نشان می‌دهد مسئله فقط دستمزد نیست؛ تنها یک شرکت از هر ده شرکت، ریسک‌های حقوق بشری زنجیره تأمین خود را شناسایی و ارزیابی می‌کند. در بخش‌های پیرامونی مانند غذا و کشاورزی، این رقم حدود ۱۴ درصد است.

این یعنی «مسئولیت اجتماعی» هنوز در بسیاری از زنجیره‌های جهانی، بیشتر در سطح سیاست و تعهد باقی مانده است تا عملکردی قابل‌سنجش.

■ **قهوه؛ یک مثال کوچک از یک مسئله بزرگ**

در یک سوی زنجیره، شرکت‌های بزرگ درباره کشاورزی مسئولانه، جنگل‌زدایی، اقلیم و تنوع زیستی سخن می‌گویند؛ در سوی دیگر، کشاورزانی قرار دارند که با نوسان قیمت، تغییرات اقلیمی، افزایش هزینه

انازلیا حقیقتی |

امشاور مسئولیت اجتماعی شرکتی |

وقتی ESG با معیارهای محیط‌زیستی، اجتماعی و حکمرانی شرکتی «از کربن و گزارش‌های رزگارنگ عبور می‌کند، به یک پرسش ساده می‌رسد: سهم انسان از ارزشی که خلق می‌کند، چقدر است؟

یک فنجان قهوه را تصور کنید. روی بسته‌بندی آن ممکن است از جنگل‌های پایدار نوشته باشند؛ از کاهش ردپای کربن، حفاظت از تنوع زیستی، مصرف مسئولانه آب، بسته‌بندی قابل‌بازافت و زنجیره تأمین اخلاقی. شرکت تولیدکننده هم ممکن است گزارش پایداری صدها صفحه‌ای منتشر کرده و در آن از اهداف انتشار خالص صفر (Net-Zero)، حکمرانی شرکتی و سرمایه‌گذاری اجتماعی سخن گفته باشد.

همه‌چیز ظاهراً سر جای خودش است. اما یک سؤال ساده باقی می‌ماند: کشاورزی که این قهوه را تولید کرده، با درآمدش می‌تواند زندگی شایسته‌ای داشته باشد؟

اگر پاسخ منفی باشد، آیا واقعاً می‌توان از یک «زنجیره تأمین پایدار» سخن گفت؟

این پرسش یکی از نقاط قوت مهم ESG امروز را نشانه می‌رود؛ جایی که شرکت‌ها برای اندازه‌گیری کربن، آب و انتشار گازهای گلخانه‌ای داده‌های دقیق جمع می‌کنند، اما هنوز درباره سهم کارگر یا کشاورز از ارزشی که در زنجیره تولید ایجاد می‌شود، اطلاعات و تعهد کافی ندارند. آیا می‌توان محیط‌زیست را نجات داد و انسان را در همان زنجیره اقتصادی نادیده گرفت؟

■ **وقتی «حداقل دستمزد» با «دستمزد شایسته» اشتباه گرفته می‌شود**

یکی از سوءتفاهم‌های مهم در بحث مسئولیت اجتماعی همین‌جاست. ممکن است شرکتی تمام قوانین کار را رعایت کند، حق بیمه کارکنانش را بپردازد، ساعات قانونی کار را رعایت کند و حتی در زنجیره تأمین خود ممیزی اجتماعی انجام دهد؛ اما این الزاماً به این معنا نیست که کارکنانش درآمد کافی برای یک زندگی شایسته دارند. حداقل دستمزد یک الزام قانونی است؛ دستمزد معیشتی یک معیار اجتماعی و اقتصادی.

سازمان بین‌المللی کار (ILO)، در تعریف مورد توافق خود، دستمزد معیشتی (Living Wage) را سطح درآمدی می‌داند که با توجه به شرایط هر کشور برای تأمین استاندارد زندگی شایسته برای کارگر و خانواده‌اش در ساعات عادی کار ضروری است. این مفهوم هزینه‌هایی مانند غذا، مسکن، آموزش، درمان، حمل‌ونقل و سایر نیازهای اساسی را دربرمی‌گیرد. بنابراین ممکن است دستمزدی کاملاً قانونی باشد، اما برای زندگی کافی نباشد. اینجاست که یک سؤال ناخوشایند برای شرکت‌ها

چیزی که زیر خشم خانه‌ها له می‌شود

امصطفی ابراهیم زاده |

اروان درمانگرا |

زنی در میانه جلسه از دعای شب قبل می‌گفت: نه از فریادها، از سکوتی که پس از آن بر خانه افتاده بود. شوهرش بخشی از پول قسط را صرف خرید وسیله‌ای کوچک برای بچه کرده بود و او، به‌جای خوشحال شدن، فریاد زده بود. میان حرف‌هایش ناگهان مکث کرد و گفت: «من دیگه نمی‌شناسمش.

یا شاید خودمو نمی‌شناسم.»

این روزها در اتاق درمان، دعوای خانوادگی کمتر بر سر همان چیزی است که به‌ظاهر آزارگر اختلاف بوده است. ظرف‌های نشسته فقط ظرف نیستند و سکوت، تنها حرف زدن نیست. زیر بسیاری از این دعوای، خستگی آدمی پنهان شده که مدت‌هاست در جایی نامرئی می‌جنگد؛ بی‌آنکه کسی این جنگ را دیده باشد.

فشار مالی فقط به‌دلیل اعداد و رقم‌ها آدم را عصبانی نمی‌کند. آنچه آزار می‌دهد، یادآوری مداوم ناتوانی است؛ اینکه هرقدر تلاش کنی، باز هم از پس بعضی چیزها برنیایی. ناتوانی نیز وقتی راهی برای بیان شدن پیدا نمی‌کند، اغلب لباس خشم می‌پوشد و به سراغ نزدیک‌ترین آدم می‌رود. خشم در خانه بیرون می‌ریزد، چون خانه امن‌تر از روبه‌رو شدن با عامل واقعی آن است. فاصله طبقاتی نیز از درون خانه، آن‌طور که در نمودارها و گزارش‌های آماری دیده می‌شود، به چشم نمی‌آید. در خانه، شکل دیگری دارد؛ پدری که دیگر به پرسش فرزندش درباره تعطیلات پاسخ نمی‌دهد؛ مادری که حساب می‌کند به کدام قرار دوستانه برود و کدام را با بهانه‌ای رد کند؛ زوجی که یاد گرفته‌اند درباره پول حرف نزنند، چون گفت‌وگو درباره آن هر بار به زخمی دیگری می‌رسد.

در چنین وضعی، فشار اقتصادی فقط سفره خانواده را کوچک نمی‌کند؛ آرام آرام گفت‌وگو، صمیمیت و احساس امنیت را هم از خانه می‌گیرد. آدم‌ها را مقابل یکدیگر قرار می‌دهد، درحالی‌که ریشه خشمشان جایی بیرون از رابطه است. مسئله دیگر فقط نداشتن پول نیست؛ احساس مداوم عقب ماندن، شرمندگی و ناتوانی در تأمین چیزهایی است که زمانی بخشی عادی از زندگی به شمار می‌آمدند.

روان‌کاوی این وضعیت را الزاماً نشانه بیماری فرد نمی‌داند، بلکه آن را حاصل فرسودگی در سیستمی می‌بیند که مداوم از آدم‌ها می‌خواهد به‌جای شرایط، خودشان را سرزنش کنند. کسی که پی‌درپی کم می‌آورد، اگر نتواند دلیل آن را بفهمد، کم‌کم باور می‌کند مشکل از خود اوست؛ درست پس‌انداز نکرده، انتخاب‌های خوبی نداشته یا به‌اندازه کافی نچنگیده است. این باور با همه تلخی‌اش، گاهی تحمل‌پذیرتر از پذیرفتن این واقعیت است که بخش بزرگی از رنج، بیرون از اختیار فرد شکل گرفته است.

شاید کاری که از دست روان‌درمانگر برمی‌آید، نه حل مشکل مالی باشد و نه توصیه‌ای ساده برای آرام ماندن. شاید نخستین کار این باشد که به خانواده‌ای در آستانه فروپاشی یادآوری کند خشمی که میان اعضای آن دست‌به‌دست می‌شود، لزوماً متعلق به آنها نیست. خانه گاهی فقط نزدیک‌ترین و امن‌ترین جایی است که این خشم می‌تواند در آن بیرون بریزد؛ اما آنچه زیر این خشم له می‌شود، همان رابطه‌ای است که قرار بود پناه آدم‌ها باشد.

و نام او را حذف کند، «چون اگر می‌دیدند یک خانم نوشته، صلاً مطلب را نمی‌خواندند».

و می‌گوید در چند سال برگزاری کارگاه با کشاورزان نیز بارها با همین نگاه مواجه شده است. وقتی یک زن درباره آب، به‌ویژه آب‌های زیرزمینی، صحبت می‌کرد، هنوز این پرسش مطرح می‌شود که «زن را چه به این‌ها نظر دارند؟ آب زیرزمینی؟» این امروزی‌هاست که به گفته او، فقط در میدان و نگاه کشاورزان نیست در ادبیات علمی حوزه آب هم تکرار می‌شود.

نژادافکن با مرور نزدیک به یک دهه محتوای یک وبسایت
مخصص آب در ایران تحت بیشترین حجم مقالات مزین و نازان
و محض خالگی آب اختیاری دارد. دربار نژان با منابع آب
تقسیم جنسیتی کار در ایران که فرهنگ آن را «کار مردانه»
می‌داند، تقریباً بررسی نشده و درباره خشکسالی و نژان تنها
مقاله موجود در خوش نوشته بود. به گفته او، جامعه‌شناسی
تقریباً در میدان غایب است و بیشتر مطالعات سازگاری با
تغییر ارضه‌هایی مانند ترویج کشاورزی و جغرافیای روستایی
قلیم دارد.

❖ چرا زنان در تصمیم‌گیری سهمی ندارند؟

نژادگراکن بحث را به یکی از مهم‌ترین بخش‌های سنجنداری‌اش
 با ساند: نقد گفتمانی که زنان روستایی را «قومیان ساگاری» با
 «قوم» می‌خواند. او در مقاله‌ای که اکنون در نشریه «Climate
 and Development» و به دست داورى است، به تفتت او «در»
 بسته تحسین آمیزش می‌پردازد. او می‌گوید: روستایی‌توانست با
 روایت‌های بین‌المللی همیشه می‌گویند: روستایی‌توانست با
 «آمین مالی، خانواده‌اش را از فقر ناشی از خشکسالی نجات
 دهد». اما کسی نمی‌رسد بهای این ساگاری برای خود او
 چیست. آن زن چقدر باید کار مراقبتی و کار عاطفی می‌کرد،
 و ضربات خانواده را می‌پوشاند و می‌دورانش می‌کرد، درحالی که
 خودش زیر بار نگرانی از بایزیدگی می‌بود»

به گفته بذرافکن، اسناد و سیاست‌های بین‌

این حوزه برای شما فرش قرمز پهن کنند.»

«ما فقط آب می‌خواهیم؛ ما را نکشید»

[illegible]

زن متخصص؛ بیرون از میدان

می‌شوند و چه کسانی نه؛ از خفرتاری که برای آب جان بخت انداخته می‌کشد تا زنان را خانه به بار کمایی را در خانه به دوش می‌کشد تا زنان متخصصی که برای ورود به عرصه تصمیم‌گیری با موانع جنسیتی روبه‌رو هستند، به‌طور بدافزاینده، اگر فراتر از آب و

عدالت جنسیتی در حوزه آب سخن گفته شود، این زنان باید تمام مراحل آب فقط بحران منابع نیست؛ بحران نابرابری داشته باشند و تصمیم‌گیری نیز است.

نوبت اول

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره ثبت اسناد و املاک استان مرکزی
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک دلیجان

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند
آهکی موضوع ماده ۴ قانون ۳ ماده ۱۲ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت
اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۰۲۱۳/۵۵۰۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰/۱۴۰۶/۰۳/۱۹ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت
اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک دلیجان تصرفات
بلاعراض قضائی آقای محسن جودی پور فرزند علی بشماره شناسنامه ۴۲۰۵ صادره قم در شش
یکباب باغ مساحت ۱۸۱۹/۰۱ مترمربع پلاک ۴۲۹۸ اصلی در مزرعه الوند دلیجان خریداری از سید عباس
مالک زمین آقای سید محمد جلالی رسمی مجزrگزیده است.

لذا بمقتضای اطلاع عموم درباره رد دعوی تب فاعله ۱۷ روز آهکی می شود در صورتی که اشخاص
به صدور سند مالکیت مقاضای اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آهکی به ما
اعتراض خود را به این اداره تسلیم و یا بذریع رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اء
دادخواست خود تا به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدین جهت در صورت انقضای مدت مذکور عدم
اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

انتشار نوبت اول: ۱۴۰۶/۰۶/۱۴ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۶/۰۶/۱۸

غلامحسین فدایی - رئیس ثبت اسناد و املاک دلیجان
شناسه آهکی: ۲۲۵۸۸۷۲

نوبت دوم

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان قزوین

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک بوئین

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف و وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانها هیات فاعده سند رسمی
 آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و
 ا- برابری ارض شماره ۱۴۵۶۳۰۳۰۰۰۰۹۱۳ مورخه ۱۴۵۶/۰۳/۲۵ فاعده موضوع قانون تعیین تکلیف وضع
 فاعده سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بوئین: روستاها مالکانه باعراض منقلا
 ۵۱۲ فرزند قوچعلی در ششادگان ثبتی قطعه باغ به مساحت ۱۵۱۲/۹۷ مترمربع از ۴۷ اصلی واقع
 ۱۴۵۶/۰۳/۲۵ محضر گردیده است.

ب- با منظر باطل عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت
 اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی و نیز املاک واقع در روستاها از تاریخ الصاق
 خود به این اداره تسلیم و رسید اخذ نمایند و متعززی باید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض،
 تقدیم نموده و گواهی آن را به اداره ثبت اسناد و املاک تحویل دهد در صورتی که اعتراض در مهلت قانون
 تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را به اداره ثبت ارائه نکند اداره ثبت محل مبادرت به صدور سند
 مالکیت مانع مراجعه متعززی به دادگاه نمی باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۵۶/۰۳/۱۹ - نوبت دوم: ۱۴۵۶/۰۳/۲۰

موسی حسین زاده - سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک بوئین زهرا

شناسه آگهی: ۲۲۴۶۰۲۲

[illegible]

سازمان حفاظت محیط‌زیست مجوز فعالیت پنجمین میدان نفتی در «هورالعظیم» را صادر کرد

«سهراب» به میدان آمد

مدیرکل حفاظت محیط‌زیست خوزستان: مجوز توسعه میدان نفتی سهراب شامل احداث ۶ محوطه

سرچاهی (پد) است که هرکدام، با سه هکتار مساحت، ظرفیت سه تا چهار چاه نفت را دارند

ا شانا | ۹۶

انادره وائلی‌زاده ا

روزنامه نگارا

«احمد رضا لاهیجان‌زاده»، معاون محیط‌زیست دریایی و تالاب‌های سازمان حفاظت محیط‌زیست، در گفت‌وگو با «پیام ما» از صدور مجوز طرح توسعه میدان سهراب اظهار بی‌اطلاعی می‌کند، اما «محمدجواد اشرفی»، مدیرکل حفاظت محیط‌زیست خوزستان، صدور مجوز این طرح را در هفته گذشته تأیید کرده است.

او به «پیام ما» می‌گوید: «مجوز توسعه میدان نفتی سهراب شامل احداث ۶ محوطه سرچاهی (پد) است که هرکدام از پدها، با سه هکتار مساحت، ظرفیت سه تا چهار چاه نفت را دارند. این چاه‌ها قرار است در دوتنهی‌الیه مخزن شماره یک تالاب، به موازات نقطه صفر مرزی، احداث شوند.»

۷۰ درصد هورالعظیم در تابستان امسال خشک شد. محل اجرای طرح توسعه میدان سهراب در امتداد دایک مرزی نیز پیشاپیش خشکانده شده و در دو ماه گذشته بارها دچار آتش‌سوزی شده است.

تالاب مرزی هورالعظیم، آخرین بازمانده تالاب‌های بین‌النهرین است که در جنوب‌غربی‌ترین نقطه کشور، در خوزستان، قرار دارد. این تالاب ۳۰۰ هزار هکتار وسعت دارد که یک‌سوم آن در ایران و دوسوم آن در عراق است. وضعیت هورالعظیم که از گذشته با جنگ و آنگیری سد کرخه با چالش مواجه بود، با آمدن شرکت‌های نفتی از دهه ۸۰ به‌جاری شده است. اکنون پنج میدان نفتی آزادگان شمالی، آزادگان جنوبی، یاران شمالی، یاران جنوبی و سهراب در این تالاب فعالیت دارند.

اشرفی درباره روش‌های جدید حفاری چاه‌های نفت با تخریب کمتر توضیح می‌دهد: «بنا به گفته نمایندگان شرکت نفت، به‌دلیل تشکیلات زمین‌شناسی و بُعد مسافت، در ارزیابی‌ها به این نتیجه رسیدند که امکان حفاری مورب برای چاه‌های نفت وجود ندارد. اما قرار است شبکه برق زیرزمینی اجرا شود و از لوله‌هایی استفاده کنند که احتمال شکستگی کمتری داشته باشند. همچنین مدیریتی گازهای همراه توسط شرکت اوردن‌ان انجام گیرد.»

❧ شرط روی کاغذ ماند

مخازن یک و ۲ در شمال هورالعظیم، قلب تالاب و تنها قسمت آب‌دار و زیستگاهی هور است که قرار است میدان نفتی سهراب در آن فعالیت کند. این میدان با حدود ۲۲ هزار هکتار مساحت، به بهانه اینکه میدان نفتی مشترک با عراق است، بدون

داشتن مجوز محیط‌زیستی و با حفر دو حلقه چاه، از اواخر دهه ۸۰ فعالیتش را در هورالعظیم آغاز کرد. مجوز این دو حلقه چاه و خطوط انتقال آنها به طول ۴۰ کیلومتر، در سال ۱۴۰۱ توسط سازمان حفاظت محیط‌زیست صادر شد.

کمیته ارزیابی سازمان حفاظت محیط‌زیست در آذر ۱۴۰۲ پیش‌شرط‌هایی برای تصمیم‌گیری درباره صدور مجوز توسعه میدان سهراب مصوب کرده بود. براساس این مصوبات، مجری طرح میدان نفتی سهراب باید بررسی‌های فنی و محیط‌زیستی را در زمینه خروج محوطه‌های سرچاهی (پد) از محدوده تالاب انجام دهد. انجام مطالعات ارزش‌گذاری اقتصادی تالاب و خدمات اکوسیستمی برای هورالعظیم، مطالعات مربوط به میزان توان تاب‌آوری هورالعظیم، مطالعات ارزیابی اثرات جامع طرح بر محیط اجتماعی، مطالعات امکان‌سنجی انجام عملیات فرآورش نفت در پالایشگاه اوردن‌ان و نمونه‌برداری و آزمایش پارامترهای فیزیکوشیمیایی تالاب برای مشخص‌شدن وضع کیفی آن پیش از فعالیت میدان سهراب نیز جزو مصوبات جلسه کمیته ارزیابی بوده است که هیچ‌کدام از آنها عملی نشده‌اند.

باین‌حال، اشرفی می‌گوید: «مطالعات ارزیابی توسعه میدان نفتی سهراب شامل مسائل زیست‌محیطی و اجتماعی بوده و مجوزی که به شرکت مهندسی و توسعه نفت (متن) داده شده، بیش از ۲۶ صفحه و شامل الزامات اجرای این طرح است. کارگروه ملی با توجه به همه جوانب با صدور این مجوز موافقت کرده. یک جایی تصمیم‌ها برای برداشت نفت از مخازن مشترک به‌صورت ملی گرفته می‌شود و تنها کاری که ما می‌توانیم انجام دهیم، این است که اثرات را به حداقل برسانیم.»

اشرفی همچنین می‌گوید اداره‌کل حفاظت محیط‌زیست خوزستان با صدور مجوز توسعه میدان نفتی سهراب مخالفت نکرده است. این در حالی است که میرشکار، مدیرکل سابق این اداره‌کل،

زورآزمایی نفت در هورالعظیم، یک بار دیگر با عقب‌نشینی سازمان حفاظت محیط‌زیست، به سود تخریب‌های نفتی رقم خورد. اخیراً سازمان حفاظت محیط‌زیست مجوز اجرای طرح توسعه «میدان نفتی سهراب»، پنجمین میدان نفتی در تالاب هورالعظیم را که با مخالفت کنشگران محیط‌زیست چند سال متوقف شده بود، صادر کرد و اراضی تالابی جدیدی را برای ۲۰ سال در اختیار شرکت نفت قرار داد. «شرکت مهندسی و توسعه نفت» (متن) ۲۸ مرداد در حالی از صدور مجوز محیط‌زیستی میدان سهراب خبر داده که پیش‌ازاین، گزارش ارزیابی محیط‌زیستی این طرح در جلسه ۲۲ آذر ۱۴۰۲ کمیته ارزیابی سازمان حفاظت محیط‌زیست، به‌دلیل احتمال بروزآسیب‌های گسترده و خشک‌شدن بخش‌های قابل‌توجهی از تالاب هورالعظیم، رد شده بود. در پی آن، سازمان‌های مردم‌نهاد در نامه‌ای به «سلاجقه»، رئیس وقت سازمان حفاظت محیط‌زیست، ضمن ابراز نگرانی از فعالیت میدان‌های نفتی در هورالعظیم، خواستار رسیدگی ویژه به تبعات اجرایی‌شدن استحصال میدان نفتی سهراب بر محیط‌زیست این تالاب شدند. حالا طرحی که جزو خطوط قرمز سازمان در سال‌های گذشته بوده، در سکوت و با استفاده از شرایط جنگی مجوزی گرفته است که براساس آن، دست پیمانکاران نفتی برای قطع جریان ورودی آب رودخانه کرخه به هورالعظیم، خشکاندن ۱۸ هکتار و حفاری ۲۴ چاه نفت جدید در بکرترین نقطه هور باز شده است.

به دلیل تخطی از مجوزها و اجرانشدن تعهدات نفت در هورالعظیم، با صدور مجوز توسعه میدان نفتی سهراب مخالفت کرده بود.

❧ واگذاری ۲۰ساله

براساس گزارش روابط‌عمومی شرکت مهندسی و توسعه نفت، «مهدی نجاریان»، مجری طرح توسعه میدان نفتی سهراب، با بیان اینکه توسعه میدان سهراب در قالب قرارداد IPC و برای یک دوره ۲۰ساله به شرکت انرژی دانا واگذار شده، گفته است: «مطالعات ارزیابی اثرات زیست‌محیطی طرح (EIA) با رویکردی جامع تهیه و الگوی توسعه میدان به‌گونه‌ای بازطراحی شد که کمترین میزان مداخله و تخریب در محدوده تالاب را به همراه داشته باشد. یکی از مهم‌ترین تغییرات در الگوی جدید توسعه، کاهش تعداد محوطه‌های سرچاهی از ۲۳ محوطه پیش‌بینی‌شده اولیه به ۶ محوطه، کاهش سطح مورد نیاز برای احداث این محوطه‌ها از ۶۹ هکتار به حدود ۱۸ هکتار و کاهش تعداد چاه‌های جدید از ۳۲ حلقه به ۲۰ حلقه است. همچنین با هدف جلوگیری از ایجاد مسیرهای دسترسی جدید در محدوده تالاب، محوطه‌های سرچاهی در مجاورت جاده مرزی موجود جانمایی شده‌اند.»

❧ مطالبه شفافیت و پاسخ‌گویی

وزیر نفت در بهمن ۱۴۰۲، هم‌زمان با افتتاح میدان نفتی سهراب، طرح توسعه آن را نیز تنفیذ و اعلام کرد؛ اقدامی که با واکنش نهادهای علمی و مدنی روبه‌رو شد. انجمن ارزیابی محیط‌زیست ایران با همراهی تعدادی از اعضای هیئت‌علمی دانشگاه‌های کشور، اتحادیه انجمن‌های علمی دانشجویی محیط‌زیست ایران، شورای هماهنگی شبکه تشکل‌های مردم‌نهاد محیط‌زیست و منابع طبیعی کشور شامل ۱۶۵ تشکل محیط‌زیستی از ۳۱ استان، و ۱۰۳ نفر از معتمدان و افراد مورد وثوق جوامع محلی و ساکنان اطراف هورالعظیم، در نامه‌هایی به سلاجقه، رئیس وقت سازمان حفاظت

محیط‌زیست، و رفیعی، رئیس فراکسیون محیط‌زیست مجلس، ضمن ابراز نگرانی از فعالیت میدان‌های نفتی در تالاب هورالعظیم، خواستار رسیدگی ویژه به تبعات اجرایی‌شدن استحصال میدان نفتی سهراب بر محیط‌زیست این تالاب شدند.

«محمد الموتی»، دبیر شبکه تشکل‌های مردم‌نهاد محیط‌زیست و منابع طبیعی کشور، در گفت‌وگو با «پیام ما» خواستار پاسخ‌گویی و شفافیت سازمان حفاظت محیط‌زیست و وزارت نفت درباره طرح توسعه میدان نفتی سهراب می‌شود؛ «سازمان حفاظت محیط‌زیست باید قبل از صدور مجوز، ابهامات طرح را برای جامعه، تشکل‌های محیط‌زیست و متخصصان توضیح می‌داد. ما به بخش فنی این سازمان اعتماد داریم، اما از تناقض‌ها، عدم شفافیت و ابهامی که در طرح سهراب وجود دارد، گلایه‌مندیم. این جزو حقوق کنشگران و مردم خوزستان و سایر استان‌های اطراف هورالعظیم است که باندن چه اتفاقاتی در انتظار آنهاست. اما این اعتمادسازی تاکنون انجام نشده است. نمایندگان شورای تشکل‌های محیط‌زیست از پارسال مسئله میدان نفتی سهراب را پیگیری کرده و بر همین اساس، ترابی، معاون سابق محیط‌زیست انسانی، وعده برگزاری جلسه‌ای اختصاصی با حضور تشکل‌های محیط‌زیست، کارشناسان، دانشگاهیان و نمایندگان مجری میدان سهراب را داده بود تا ابهامات فعالیت این میدان نفتی در هورالعظیم تشریح شود، اما این جلسه برگزار نشد. به‌طور مثال، یکی از مطالبات ما حفاری مورب در هورالعظیم برای جلوگیری از خشکاندن تالاب است، اما مجری طرح سهراب مدعی است که این امکان در این طرح وجود ندارد؛ درحالی‌که برخی کارشناسان نفت شاغل در شرکت‌های نفتی می‌گویند که این توانمندی را داریم، البته با صرف هزینه‌های بیشتر. یک شرکت دانش‌بنیان نیز تحقیقاتی در این زمینه انجام داده و شرکت‌های خارجی نیز وجود دارند که می‌توان از تجربه آنها استفاده کرد. یکی دیگر از پرسش‌ها این است که چرا سکوهای نفتی دریایی احداث نمی‌شود تا شرکت نفت مجبور به خشک‌کردن تالاب نشود؟»

او ادامه می‌دهد: «اکنون سازمان محیط‌زیست می‌گوید که شروط سخت‌گیرانه‌ای برای مجری طرح گذاشته‌اند و تمام دغدغه‌های محیط‌زیستی در پیوست مجوز لحاظ شده و تا زمانی که شروط اجرا می‌رسد همچنان شاهد یک چرخه تکراری هستیم. شرکت نفت سال‌ها پیش بارها تعهداتی برای فعالیت در هورالعظیم داده، اما به هیچ‌کدام عمل نکرده و نتیجه آن خشک‌شدن مخازن ۳ و ۴ و ۵ تالاب بوده است. اکنون نگران هستیم این فرایند در مخازن یک و ۲، با خشک‌شدن آبراهه‌های ورودی به تالاب، دوباره اتفاق بیفتد. سازمان حفاظت محیط‌زیست چگونه تضمین می‌کند که اقدامات گذشته نفت تکرار نشود؟ ظاهراً قرار است ناظران مستقل بر کار مجری طرح نظارت کنند. انتظار ما این است که نمایندگانی از تشکل‌های محیط‌زیستی نیز حضور داشته باشند.»

الموتی با اشاره به اجرایی‌نشدن شروط هشت‌گانه مصوب در کمیته ارزیابی سازمان حفاظت محیط‌زیست می‌گوید: «اگر شورای عالی امنیت ملی مصوبه‌ای درخصوص میدان سهراب دارد، آن را ارائه بدهند یا اگر محرمانه است، به سازمان محیط‌زیست اثبات کنند. سایر مصوبات، انجام مطالعاتی بوده که نیمه‌تمام هستند یا اصلاً انجام نشده‌اند.»

این کنشگر محیط‌زیست با بیان اینکه ما مخالفتی با توسعه و نفت نداریم، تصریح می‌کند: «تجربه زیسته دو دهه گذشته و فعالیت شرکت‌های نفتی در غرب کارون و هورالعظیم باعث شده هیچ‌گونه اعتمادی به شرکت نفت نداشته و از سازمان حفاظت محیط‌زیست، به‌عنوان دستگاه حاکمیتی، انتظار داریم به وظایف قانونی خود عمل کند. اصل اساسی هورالعظیم این است که هیچ وجه نباید خطای دهه‌های گذشته به بهانه‌هایی مثل میادین مشترک نفتی تکرار شود. چون آثار و آسیب‌های خشک‌شدن هورالعظیم صدها برابر درآمدهای نفتی است و می‌تواند نیمی از کشور به‌خصوص جنوب‌غرب، را درگیر کند. ما اکنون درباره آثار محیط‌زیستی صحبت می‌کنیم، درحالی‌که آثار اجتماعی آن بسیار پیچیده‌تر است. چراکه شرکت‌های نفتی به تعهدات و مسئولیت‌های اجتماعی خود نیز عمل نکرده‌اند.

بنابراین از رئیس‌جمهور و رئیس سازمان محیط‌زیست درخواست داریم به موضوع ورود کنند، چون تدابیری که برای توسعه پایدار و بدون آسیب محیط‌زیستی لازم داریم، همچنان دیده نمی‌شود و این نگران‌کننده است.»

ا خبر |

رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست تأکید کرد

ضرورت پیگیری اصلاح قانون به‌کارگیری سلاح برای محیط بانان

رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست بر لزوم تأمین خودروهای عملیاتی، تجهیزات انفرادی، آموزش محیط بانان و پیگیری اصلاح قانون به‌کارگیری سلاح تأکید کرد. شینا انصاری، دیروز، دوشنبه ۲ شهریورماه، در دیدار با محمد عرب بیارانی، محیط بانان حفاظت محیط‌زیست خوزستان که در جریان مأموریت تعقیب متخلفان دچار حادثه شده است، بر ضرورت ارتقای تجهیزات، امکانات و حمایت‌های قانونی از محیط بانان تأکید کرد و با قدردانی از تلاش‌های آنان گفت: «محیط بانان از نیروهای دلسوز و فداکاری هستند که برای حفاظت از مناطق و سرمایه‌های طبیعی کشور جان خود را درطبق اخلاص می‌گذارند و باید از حمایت و حفاظت لازم برخوردار باشند.»

او با اشاره به حادثه پیش‌آمده برای محیط بانان خوزستان افزود: «امیدواریم دیگر شاهد چنین اتفاقاتی برای همکاران محیط بان نباشیم، اما به هر حال باید برای این موضوعات آمادگی لازم وجود داشته باشد و نکاتی که محیط بانان و فرماندهان یگان مطرح می‌کنند، باید در برنامه‌ریزی‌های سازمان مورد توجه قرار گیرد.» رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست با تأکید بر ضرورت تأمین تجهیزات و امکانات مورد نیاز یگان‌های حفاظت گفت: «یکی از مهم‌ترین نیازهای محیط بانان، تأمین خودروهای عملیاتی مناسب است. سال گذشته با وجود همه مشکلات و محدودیت‌های ناشی از جنگ، تلاش شد تعدادی خودرو به مجموعه محیط‌زیست تزریق شود، اما این میزان به‌طور قطع کافی نیست و باید برای تأمین خودروهای عملیاتی مناسب یگان‌های حفاظت استان‌ها برنامه‌ریزی شود.» انصاری همچنین تأمین نیروی انسانی را از دیگر اولویت‌های سازمان حفاظت محیط‌زیست دانست و گفت: «موضوع جذب نیروی انسانی را با سازمان اداری و استخدامی کشور پیگیری می‌کنیم. برای جذب سالانه ۷۰۰ نیروی انسانی مجوزهایی اخذ شده است و با توجه به شرایط و محدودیت‌های منابع مالی دولت، در تلاش هستیم دست‌کم بخشی از این ظرفیت در سال جاری به ادارات کل حفاظت محیط‌زیست استان‌ها اختصاص یابد.» او با اشاره به ضرورت تأمین تجهیزات انفرادی محیط بانان ادامه داد: «تجهیزات انفرادی از ملزومات اساسی فعالیت محیط بانان است و تأمین این تجهیزات نیز متناسب با امکانات سازمان در دستور کار قرار می‌گیرد تا بتوانیم حفاظت و حمایت بیشتری را از محیط بانان عزیز داشته باشیم.» رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست، آموزش محیط بانان را نیز موضوعی مهم دانست و گفت: «در کنار تأمین تجهیزات و امکانات، آموزش همکاران برای نحوه مواجهه با متخلفان و همچنین حفاظت از جان خودشان اهمیت زیادی دارد و این موضوع نیز در دستور کار سازمان قرار دارد.» انصاری، اصلاح قانون به‌کارگیری سلاح را از دیگر موضوعات مهم در حمایت از محیط بانان عنوان کرد و افزود: «اصلاح قانون به‌کارگیری سلاح نیز از موضوعاتی است که امیدواریم با پیگیری‌های انجام‌شده و بررسی در کمیسیون‌های تخصصی، مراحل تصویب خود را طی کند. این اقدام می‌تواند گام مؤثری در حمایت از محیط بانان و افزایش توان حفاظتی آنان باشد.» او با اشاره به مجموعه اقدامات انجام‌شده و در دست اقدام برای تقویت یگان‌های حفاظت اظهار کرد: «امیدواریم مجموع این اقدامات بتواند به افزایش حفاظت و حمایت از محیط بانان عزیز و فراهم شدن شرایط مناسب‌تری برای انجام مأموریت‌های آنان کمک کند.»

انصاری در پایان، با ابراز خرسندی از بهبود وضعیت جسمانی محیط بانان حادثه‌دیده، برای سلامتی و بهبودی کامل آنان دعا کرد و گفت: «خدا را شکریم که حال همکاران ما بهتر شده است و امیدواریم وضعیت آنان روزبه‌روز بهتر شود و محیط بانان آسیب‌دیده هرچه سریع‌تر سلامتی کامل خود را به دست آورند و به محل خدمت بازگردند.»

در این دیدار، محمد عرب بیارانی، محیط بان حادثه‌دیده یگان حفاظت محیط‌زیست خوزستان، نیز ضمن تشریح شرایط حادثه و مسائل و نیازهای محیط بانان، بر ضرورت تقویت امکانات و تجهیزات مورد نیاز نیروهای یگان حفاظت تأکید کرد. ا پسنا

دبیر شبکه تشکل‌های مردم‌نهاد محیط‌زیست و منابع طبیعی کشور:

سازمان حفاظت محیط‌زیست باید قبل از صدور مجوز، ابهامات

طرح را برای جامعه

تشکل‌های محیط‌زیست

و متخصصان توضیح

می‌داد. ما به بخش فنی

این سازمان اعتماد

داریم، اما از تناقض‌ها

عدم شفافیت و ابهامی

که در طرح سهراب

وجود دارد، گلایه‌مندیم

شناسه آگهی: ۲۲۵۸۴۸۱

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای یکپارچه

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی پالایشگاه هفتم در نظر دارد ارقام مورد نیاز خود را با شرایط ذیل بصورت برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای یکپارچه از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تأمین نماید؛

شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران	۲۰۰۵۰۹۶۴۸۳۰۰۰۰۲۴
شماره مناقصه و تقاضا	تقاضای ۱۴۰۵/۰۴ مناقصه شماره ۴۰۷۱۲۰۴۰۳۳
موضوع مناقصه / شرح مختصر اقالم درخواست	Hydrolic Press
مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	۴/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
نوع تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار بصورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین نامه تضمین شماره ۱۳۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹۲ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران و مطابق شرایط مندرج در سامانه ستاد می باشد که می بایست قبل از تاریخ گشایش پاکتها به صورت فیزیکی تسلیم خریدار و در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت.
مبلغ برابردی مناقصه	۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه در سامانه ستاد	۵ روز پس از درج نوبت دوم آگهی در صفحه اعلان عمومی سامانه ستاد ایران می باشد.
آخرین مهلت بازگذاری پاکات الف، ب، ج، و مستندات ارزیابی کیفی (رزومه) در سامانه ستاد	طرف مدت دو هفته پس از انقضای مهلت دریافت اسناد می باشد.
آدرس مناقصه گزار	استان بوشهر- شهرستان عسلویه -شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی- پالایشگاه هفتم- اداره تدارکات و عملیات کالا

بدیهی است کلیه فرآیند برگزاری مناقصه الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به نشانی: **WWW.SETADIRAN.IR** انجام می پذیرد ویه پیشنهاد خارج از سامانه ستاد هیچگونه ترتیب اثری داده نخواهد شد و مناقصه گران بایستی نسبت به ثبت نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی اقدام نمایند. مناقصه گران می توانند کسب اطلاعات بیشتر با شماره **۱۴۵۵-۰۷۳۳۱۱۴۲۶** تماس حاصل فرمایند.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۰۳- تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۰۴

نوبت دوم

(آگهی ارزیابی کیفی15- 05)			
(طراحی، تأمین تجهیزات، هوشمندسازی سیستم مانیتورینگ وقرارت از راه خودکار ایستگاههای گاز مبدا برداشت به تعداد۱۲۰ ایستگاه توسط سیستم RDA در سطح استان کرمان)			
شرکت گاز استان کرمان در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی جهت (طراحی ، تأمین تجهیزات ، هوشمندسازی سیستم مانیتورینگ وقرارت از راه خودکار ایستگاههای گاز مبدا برداشت به تعداد ۱۲۰ ایستگاه توسط سیستم RDA در سطح استان کرمان) به شماره ۰۵۰۵۰۹۳۱۶۰۰۰۰۲۶ طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی از دریافت و تحویل اسناد استعمال ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل مناقصه، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد لازم است مناقصه گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.			
تاریخ انتشار فراخوان در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۴ می باشد.	شرکت گاز استان کرمان واقع در بلوار ۲۲ بهمن - حد فاصل سه راه ادیب با چهار راه شعبانیه شماره تماس: ۰۳۱۲۶۰۰۰-۰۴۴	تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۰۴- تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۰۳	
اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه گران ارسال خواهد شد.	شماره فکس: ۰۳۴۳۳۹۶۶-۰۳۴	اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت نجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۰۲۱-۴۱۹۳۴ دفتر ثبت نام: ۰۸۹۶۹۷۳۷ و ۰۸۹۳۷۶۸	مهلت دریافت اسناد استعمال ارزیابی کیفی: ۱۴۰۵/۰۶/۱۰ مهلت ارسال پاسخ استعمال ارزیابی کیفی: ۱۴۰۵/۰۶/۲۴
مدت زمان اجرا(روز)	۱۸۰	تاریخ چاپ نوبت اول	۱۴۰۵/۰۶/۰۲
تعداد مرحله	دو	تاریخ چاپ نوبت دوم	۱۴۰۵/۰۶/۰۳
		مبلغ تضمین (ریال)	۷/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰
		کد فراخوان	۲۰۰۵۰۹۳۱۶۰۰۰۰۰۲۶

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۰۴- تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۰۳

روابط عمومی شرکت گاز استان کرمان

صالحی‌امیری تأکید کرد

هدف‌گذاری ایران و عراق برای افزایش مبادلات گردشگری

وزیر میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی با تأکید بر ضرورت بازتعریف و تعمیق مناسبات گردشگری ایران و عراق گفت: «پیشنهاد نخست‌وزیر عراق برای افزایش مبادلات گردشگری میان دوکشور باید به برنامه‌ای عملیاتی، زمان‌بندی‌شده و قابل ارزیابی تبدیل شود تا با طراحی سازوکارهای مشترک، ظرف یک سال آینده شمار گردشگران میان ایران و عراق به مرز پنج میلیون نفر از هر طرف برسد.» نشست‌هم‌اندیشی گسترش گردشگری ایران و عراق باحضورسیدرضا صالحی‌امیری، وزیرمیراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی، مدیران ستادی، مدیران کل و معاونان استان‌های مرزی ایلام، خوزستان، کردستان، کرمانشاه و آذربایجان غربی و جمعی از فعالان بخش خصوصی گردشگری، صبح دوشنبه دوم شهریور ۱۴۰۵ در سالن فجر این وزارتخانه برگزار شد. نمایندگان برخی استان‌ها نیز به‌صورت برخط در این نشست حضور داشتند.

صالحی‌امیری در این نشست، با اشاره به گفت‌وگوهای اخیر مقامات ایران و عراق و طرح موضوع توسعه گردشگری در دیدار نخست‌وزیرعراق با رئیس‌جمهوری اسلامی ایران، اظهار کرد: «یکی از محورهای اصلی این گفت‌وگوها، ارتقای سطح روابط و افزایش حجم مبادلات گردشگری میان دو کشور بوده است. باید پیشنهاد نخست‌وزیرعراق را به یک نقشه‌راه اجرایی تبدیل کنیم.» او افزود: «درحال‌حاضر حدود ۳٫۶ میلیون گردشگر عراقی به ایران سفر می‌کنند و حدود ۳۰ میلیون ایرانی نیز به عراق می‌روند. باید هدف‌گذاری کنیم که این رقم در افقی مشخص، برای هر طرف به پنج میلیون نفر افزایش یابد؛ البته آمار اربعین را باید از گردشگری تفکیک کرد.» او با بیان اینکه مناسبات گردشگری ایران و عراق باید از قالب محدود گردشگری زیارتی فراتر برود، گفت: «گردشگری میان دو کشور ظرفیت‌های بسیار گسترده‌تری دارد. باید زیارت، سلامت، سیاحت، خرید، گردشگری فرهنگی، علمی و دانشگاهی و سایر اشکال سفر در رادار چارچوبی جامع مورد توجه قرار دهیم.» وزیر میراث‌فرهنگی با اشاره به الگوی سفر گردشگران عراقی به ایران خاطرنشان کرد: «بخش قابل‌توجهی از گردشگران عراقی پس از ورود به کشور، به مقصدهایی همچون مشهد، شیراز و اصفهان سفر می‌کنند. این موضوع نشان می‌دهد ظرفیت‌های گردشگری ایران برای بازار عراق بسیار فراتر از گردشگری زیارتی است.» صالحی‌امیری بر ضرورت تولید محتوای حرفه‌ای و هدفمند برای معرفی جاذبه‌های کمترشناخته‌شده دو کشور تأکید کرد و گفت: «باید مقصدها را تعیین و گردشگری را هدفمند کنیم. ایران و عراق باید ظرفیت‌های تاریخی، تمدنی، فرهنگی، طبیعی، سلامت و سایر جاذبه‌های خود را به یکدیگر معرفی کنند.» صالحی‌امیری در بخش دیگری از سخنان خود، گردشگری سلامت را یکی از محورهای مهم همکاری ایران و عراق دانست و گفت: «این حوزه در سال‌های گذشته مسیری پرفرازونشیب را طی کرده و یکی از مهم‌ترین چالش‌های آن، نبود زنجیره‌ای منسجم از مبدأ تا مقصد بوده است.»

او افزود: «در دو سال گذشته، تلاش گسترده‌ای برای ایجاد هماهنگی میان دستگاه‌های مسئول انجام شده است و اکنون به‌سمت شکل‌گیری سامانه‌ای جامع در حوزه گردشگری سلامت حرکت کرده‌ایم. این اقدام می‌تواند نقطه‌عطفی برای عبور از سازوکارهای پرآکنده و رسیدن به نظامی شفاف، منسجم و قابل نظارت باشد.»

وزیر میراث‌فرهنگی با اشاره به ضرورت مشارکت وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی؛ تعاون، کار و رفاه اجتماعی؛ امور اقتصادی و دارایی؛ کشور؛ امور خارجه و میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی گفت: «امروز در دولت اجماعی شکل گرفته است که گردشگری سلامت به ساختاری بین‌دستگاهی و مسئولیت‌پذیر نیاز دارد. مهم‌نیست این مسئولیت به کدام دستگاه واگذار شود؛ مهم است که یک نفر مسئولیت ستاد را بپذیرد و مسائل را به‌صورت سیستمی در دولت پیگیری کند.»

او ادامه داد: «بخشی از توسعه زیرساخت‌های درمانی کشور با درآمدهای ارزی حاصل از حضور بیماران و گردشگران سلامت تقویت شده است. اکنون باید این ظرفیت اقتصادی را از جریانی پرآکنده به نظامی ساختاری، شفاف و منضبط تبدیل کرد.» صالحی‌امیری از رونمایی قریب‌الوقوع سامانه جامع گردشگری سلامت خبر داد و اظهار کرد: «این سامانه باید بتواند مسیر گردشگر سلامت را از مبدأ تا مقصد مدیریت کند و با ایجاد هماهنگی میان دستگاه‌های ذی‌مدخل، زمینه کاهش واسطه‌گری، شفافیت خدمات و ارتقای کیفیت ارائه خدمات را فراهم آورد.» او بر ضرورت رفع مشکلات بانکی و ارزی، فعالیت دلالت، مسائل مربوط به دسترسی‌های ارتباطی و سیم‌کارت و سایر موانع پیش روی گردشگران سلامت تأکید کرد و گفت: «باید از وضعیت موجود عبور کنیم و نظمی ساختاری و قابل نظارت در این حوزه ایجاد شود.»

وزیر میراث‌فرهنگی، تشکیل سازوکاری مشترک و مستمر میان ایران و عراق را از الزامات توسعه روابط گردشگری دانست و گفت: «پس از نشست‌های کارشناسی باید متنی واحد و روشن درباره ظرفیت‌ها، چالش‌ها، موانع و راهکارهای توسعه گردشگری میان دو کشور تدوین شود تا در گفت‌وگوهای دوجانبه با طرف عراقی به جمع‌بندی نهایی برسیم.» امیراث‌آریا

فصل ۱۱

فعالان میراث فرهنگی خواستار بررسی عاملان تخریب گسترده بافت تاریخی نایین شدند

«نایین»، میان ویرانی و وعده‌های مسئولان

از اطراف «مسجد جامع» و «نارین‌قلعه» تا مسیر «بازار قدیم»، بخش‌هایی از بافت تاریخی شهر به زمین‌های بایر تبدیل شده است، بی‌آنکه عامل و هدف این تخریب‌ها مشخص باشد

یکی از خانه‌های تاریخی نایین به‌تازگی به‌دست مالک آن و بدون مجوز اداره میراث فرهنگی این شهرستان تخریب شده است.
باین‌حال، ماجرا تنها به یک خانه محدود نمی‌شود. بافت تاریخی این شهر به‌مرور چنان تخریب شده که در بسیاری از نقاط، اثری از ساختار قدیمی آن باقی نمانده است. کوبی مسئولان شهری، کسبه و مالکان خانه‌های تاریخی دست‌به‌دست هم داده‌اند تا چیزی به نام بافت تاریخی در این شهر زیبای کویری باقی نماند.
بازار قدیمی و برخی آثار معروف و ارزشمند هنوز پابرجایند، اما بخش‌های گسترده‌ای از بافت تاریخی تخریب شده است. رئیس اداره میراث فرهنگی نایین از مرمت و حفاظت بازار تاریخی این شهر خبر می‌دهد، اما درباره علت تخریب گسترده بافت تاریخی اطراف بازار توضیحی نمی‌دهد.

سقف این خانه پیش‌تر آسیب دیده و بخش‌هایی از آن فرو ریخته بود.»
تخریب‌ها در نایین گسترده‌تر از دیگر شهرهاست

تخریب بافت تاریخی نایین بسیار گسترده‌تر از بسیاری از شهرهای کشور است و به نظر می‌رسد نه مردم و نه اداره میراث فرهنگی نایین توجه کافی به این موضوع ندارند. نایین به‌عنوان شهری کویری، از نظر بافت تاریخی و آثار باستانی، در ابعادی کوچک‌تر به یزد شباهت دارد.
محمد مهدی کلانتری، دبیر پویش حفاظت از بافت‌های تاریخی کشور، به «پایام ما» می‌گوید: «نایین به‌عنوان شهری کویری، زیبایی‌های بسیاری دارد و به‌نوعی یزد کوچک است. این شهر بافت تاریخی بسیار ارزشمندی دارد، اما تخریب‌های گسترده‌ای در آن انجام شده است. میزان تخریب بافت تاریخی نایین در مقایسه با دیگر شهرهای کشور بسیار بیشتر است.»

او می‌افزاید: «اطراف مسجد جامع نایین تخریب‌هایی صورت گرفته است؛ به‌طوری‌که در عکس‌های هوایی می‌توان دید دورتادور این مسجد به‌طور گسترده تخریب شده است. بناهای تاریخی از بین رفته‌اند و حتی ساخت‌وسازی نیز در محل آنها انجام نشده است. مشخص نیست دلیل این تخریب‌ها چیست.»
کلانتری می‌گوید: «در برخی مناطق، بافت تاریخی به زمین بایر تبدیل شده است. اطراف نارین‌قلعه نیز اتفاق مشابهی رخ داده و دورتادور آن به‌طور کامل تخریب و با خاک یکسان شده است. در مسیر بازار قدیم نایین نیز بافت تاریخی منسجمی که در دو طرف بازار وجود داشت، تخریب شده است.»

او می‌افزاید: «به‌جای آثار تخریب‌شده نیز هیچ ساخت‌وسازی انجام نشده است. این موضوع کمی

بافت تاریخی، آثار باستانی و میراث فرهنگی نایین سال‌هاست با تخریب روبه‌رو است. از سال‌های گذشته تاکنون، گزارش‌های متعددی درباره تخریب آثار باستانی و بافت تاریخی این شهر منتشر شده، بی‌آنکه کسی مانع ادامه این روند شود.

کنشگران میراث فرهنگی معتقدند بافت تاریخی نایین در اطراف بازار، دورتادور مسجد جامع و پیرامون نارین‌قلعه چنان تخریب شده که تنها زمین‌های خالی از آن باقی مانده است. باین‌حال، نه ساخت‌وسازی در این زمین‌ها انجام شده و نه توجهی به وضعیت آنها شده است. همچنین به تازگی یکی از خانه‌های تاریخی نایین به‌دست مالک آن تخریب شده، هرچند این اقدام آسیبی به بافت تاریخی یا آنچه از بافت تاریخی نایین باقی مانده، وارد نکرده است.

رسول زمانی نایینی، یکی از افراد آگاه محلی در شهرستان نایین، به «پایام ما» می‌گوید: «در بافت تاریخی نایین گودبرداری شده، اما این اقدام را یکی از مالکان خانه‌های تاریخی در این بافت انجام داده است. به‌طور کلی، قیمت املاک در بافت تاریخی نایین ارزان‌تر است و به همین دلیل طرفداران بیشتری دارد.»
او می‌افزاید: «برای بازار و بافت تاریخی به‌طور کلی مشکلی به وجود نیامد، اما این تخریب بدون مجوز اداره میراث فرهنگی نایین انجام شده است. البته دیوارها و

معاون گردشگری وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی گفت: «با هدف رونق گردشگری داخلی، سفرکارت با همکاری بانک رفاه در مراسمی رونمایی می‌شود.»

انوشیروان محسنی‌بندیی افزود: «با هدف حمایت از افزایش نشاط و سفرهای تابستانی، تفاهم‌نامه جدیدی میان این وزارتخانه و بانک رفاه منعقد می‌شود. براساس این طرح، مسافران می‌توانند از کارت سفر یا کارت سیم‌رگ تا سقف اعتبار ۵۰۰ میلیون تومان استفاده کنند.»
او گفت: «این تسهیلات در سه بازه زمانی چهارماهه، ۱۲ ماهه و ۲۴ ماهه و با نرخ‌های بهره متفاوت در اختیار مسافران قرار می‌گیرد تا در شرایطی که نقدینگی کافی ندارند، بتوانند از واحدهای اقامتی استفاده کنند. این طرح از هفته آینده به‌صورت عملیاتی آغاز می‌شود.»
محسنی‌بندیی همچنین از برنامه‌های دولت برای مقابله با تأثیر بحران‌های اخیر بر صنعت گردشگری، ارائه تسهیلات اعتباری جدید به مسافران و تلاش برای تقویت دیپلماسی گردشگری در کشورهای عضو بریکس خبر داد. معاون گردشگری وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی با اشاره به وضعیت گردشگری در سال گذشته و وقوع جنگ ۱۲ روزه و حملات اسرائیل گفت: «این حوادث باعث ایجاد فرازونشیب در آمار گردشگری شد؛ به‌گونه‌ای که اگرچه در ماه‌های پس از جنگ با کاهش گردشگری خارجی روبه‌رو شدیم، گردشگری داخلی با تغییر رویکرد از تفریح‌محوری به امنیت‌محوری و سفر به مکان‌های امن، همچنان فعال باقی ماند. پس از عبور از بحران

پیام حیرات

مشکوک به نظر می‌رسد، زیرا حتی با هدف ساخت‌وساز نیز بافت تاریخی نایین را تخریب نکرده‌اند.»

❗ دلیل تخریب‌ها باید بررسی شود

کلانتری معتقد است دلیل این تخریب‌ها باید بررسی شود. او می‌گوید: «هنوز به‌طور کامل مشخص نیست این تخریب‌ها به‌دست مالکان انجام شده یا شهرداری نایین در آن نقش داشته است.»

❗ مرمت دروازه پنجاهه پس از آسیب بارندگی

تیرماه امسال، رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی نایین به رسانه‌ها اعلام کرد «دروازه پنجاهه» این شهرستان مرمت می‌شود؛ بنایی تاریخی که بر اثر نفوذ آب ناشی از بارندگی زمستان گذشته به پی و دیوارهای آن، آسیب دیده و بخش‌هایی از آن فرو ریخته بود.

محمود مدنیان گفت: «مرمت این بنای تاریخی که در فهرست آثار ملی قرار دارد، ۷۰ درصد پیشرفت کرده و با مشارکت میراث فرهنگی، شهرداری و مردم در حال انجام است.»
او افزود: «بارندگی‌های دی سال گذشته و نفوذ آب به بخش‌های زیرین سازه، موجب آسیب و تخریب بخش‌هایی از این اثر شد. قسمت جلوی دروازه، دیوار مجاور آن در کنار آب‌انبار و بخشی از حصار تاریخی بر اثر نفوذ آب به پی فرو ریخته بود.»

مدنیان بیان کرد: «بخش‌هایی از دیوارها، سردر و اجزای وابسته به دروازه فرو ریخته بود و در صورت مرمت نشدن فوری، احتمال گسترش تخریب و حتی فرو ریختن کامل این بخش وجود داشت.»
او گفت: «عملیات مرمت از اسفندماه سال گذشته آغاز شد، اما به‌دلیل محدودیت‌های اعتباری در مقاطعی با وقفه روبه‌رو شد. باین‌حال، مرمت متوقف نشده و تاکنون حدود ۷۰ درصد پیشرفت کرده است.»

رئیس اداره میراث فرهنگی نایین درباره پیشینه این دروازه نیز گفت: «نایین در گذشته هفت محله و حصارى تاریخی با چندین دروازه برای ورود و خروج داشت، اما اکنون تنها حدود یک کیلومتر از حصار تاریخی شهر باقی مانده است.»

مدنیان افزود: «از دروازه‌های تاریخی نایین، تنها دو دروازه «چهل دختران» در ورودی بازار و «پنجاهه» باقی مانده‌اند. بخش قابل‌توجهی از دیگر دروازه‌ها طی ۷۰ تا ۸۰ سال گذشته و در جریان توسعه شهری از بین رفته‌اند؛ هرچند در برخی نقاط، آثاری مانند برج‌های وابسته به آنها همچنان باقی است.»

❗ کارزار نجات نارین‌قلعه از ساخت‌وساز

فروردین‌ماه سال گذشته نیز کارزاری برای نجات نارین‌قلعه نایین راه‌اندازی شد. امضاکنندگان این کارزار از سیدرضا صالحی‌امیری، وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، خواستند به وضعیت این اثر رسیدگی کند.

در بیانیه این کارزار آمده است: «در کنار و چسبیده به نارین‌قلعه، ساختمانی که ظاهراً اداری است، در حال ساخت است. معلوم نیست چه کسانی برای این ساخت‌وساز مجوز صادر کرده‌اند. نارین‌قلعه متعلق به دوره اشکانیان یا حتی پیش از آن است و در فهرست

میراث فرهنگی ثبت شده است. این ساخت‌وساز باعث شده نارین‌قلعه در حال فرو ریختن و تخریب باشد. موضوع به اداره میراث فرهنگی نایین نیز اطلاع داده شده، اما این اداره توجهی به آن نکرده است.»

❗ بازار تاریخی نایین؛ میان تخریب‌های گذشته و تلاش برای احیا

سال ۱۴۰۰، محمود مدنیان، رئیس اداره میراث فرهنگی نایین، به «پایام ما» گفته بود تخریب جدیدی در بازار تاریخی این شهر رخ نداده است. به گفته او، طی ۱۲ سال گذشته تخریب تازه‌ای در بازار انجام نشده و بخش مهمی از مشکلات کنونی این بنا، نتیجه متروکه شدن بافت تاریخی و خروج تدریجی ساکنان از این محدوده است. باین‌حال، او توضیحی درباره تخریب‌های انجام‌شده در اطراف بازار ارائه نکرد.

مدنیان درباره خبرهای مربوط به تخریب تازه بازار گفته بود: «۱۲ سال است تخریب جدیدی در این بازار اتفاق نیفتاده و اگر تخریبی رخ داده باشد، باید درباره محل و زمان آن اطلاع‌رسانی شود.»
او افزوده بود: «حدود ۶۰ سال قبل، ساکنان به‌تدریج از بافت قدیم نایین به بخش‌های جدید شهر کوچ کردند و بازار نیز با خالی شدن این محدوده از سکنه، کارکرد خود را از دست داد. همین وضعیت در گذشته زمینه تخریب‌های بیشتری را فراهم کرد، اما از حدود ۲۰ سال قبل برنامه‌هایی برای احیای بافت تاریخی نایین آغاز شده است.»

مدنیان یکی از مهم‌ترین موانع احیای بازار را تعدد مالکان مغازه‌ها دانسته و گفته بود: «بسیاری از مغازه‌ها مالکان و وارثان متعددی دارند و شناسایی و جلب مشارکت آنها، فرایند مرمت و احیا را دشوار کرده است. تلاش برای شناسایی مالکان از سال ۱۳۸۹ آغاز شده و همچنان ادامه دارد.»

رئیس اداره میراث فرهنگی نایین اضافه کرده بود: «در سال‌های گذشته اقداماتی برای مرمت بازار انجام شده و سقف و راسته بازار نیز مرمت شده است. همچنین برگزاری جشنواره نوروزی در سال ۱۳۹۶ موجب شد توجه گردشگران و مردم محلی به این مجموعه افزایش یابد، اما شیوع کرونا و کاهش اعتبارات، روند احیا را کند کرد.»
او درباره یکی از کاروان‌سراهای مجاور بازار گفته بود: «از این بنا هنگام تدوین طرح توسعه حسینیة چهل دختران، تنها سردر باقی مانده بود و اداره‌کل میراث فرهنگی استان اصفهان نیز با اجرای این طرح موافقت کرده بود.»

مدنیان تأکید کرده بود: «بازار از نظر استحکام وضعیت بهتری پیدا کرده است، اما تا زمانی که مالکان همکاری نکنند و بافت تاریخی همچنان متروکه باشد، نمی‌توان انتظار رونق کامل آن را داشت.»

در شهرستان نایین حدود یک‌هزار و ۲۰۰ اثر تاریخی شناسایی شده که ۳۰۰ اثر آن ارزشمند است. همچنین حدود ۹۹ اثر تاریخی این شهرستان در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده است.

شهرستان نایین در ۱۴۰ کیلومتری شرق اصفهان قرار دارد و از بافت تاریخی ارزشمند و جاذبه‌های طبیعی برخوردار است.

ایضا |

خبر |

سردر تاریخی ساختمان ژاندارمری تهران» چرا تخریب شد؟

اینکه شرایطی مانند ناپایداری سازه و احتمال ایجاد خطر جانی برای افرادی که به آن فضا مراجعه می‌کنند، وجود داشته باشد. من درحال‌حاضر از جزئیات موضوع ساختمان ژاندارمری تهران اطلاع دقیقی ندارم و نمی‌توانم درباره این مورد به‌طور مشخص اظهارنظر کنم. تا جایی که می‌دانم، هماهنگی‌هایی در این زمینه صورت گرفته است.»

علی‌اکبر طوسی، مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی استان تهران، گفت: «این سردر نیز مانند بخش‌های دیگر ساختمان باید عین‌به‌عین ساخته شود.»
سیدرضا صالحی‌امیری، وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی، نیز پیش‌تر درباره پاک‌سازی بقایای بناهای تاریخی جنگ‌نده، ازجمله ساختمان ژاندارمری تهران، و سطح نظارت و مداخله این وزارتخانه گفته بود: «ما با دستگاه‌های دیگر، همچون شهرداری، تعامل داریم و خوشبختانه رویکرد شهرداری نیز تعاملی و مبتنی بر همکاری است. اخیراً خودم از مجموعه عودالاجان، آمادانه یحیی و بازار تهران بازدید داشتم و با شهردار محترم تهران و شهردار منطقه گفت‌وگو کردم. آنها انگیزه جدی برای همکاری مشترک، به‌خصوص در زمینه احیای بافت تاریخی تهران، دارند.»
او افزود: «در جنگ نیز این همکاری تداوم پیدا کرد. اخیراً تفاهم‌نامه‌ای با هم امضا کردیم تا مراحل بازسازی برخی مناطق بافت تاریخی تهران، مانند عودالاجان، آمادانه یحیی و سنجلج، تقویت شود. با رعایت ضوابط بافت تاریخی، به یک‌دیگر کمک می‌کنیم؛ ازجمله کمک‌های مالی شهرداری و اجرای مرمت‌های محلی که باید به‌دست متخصصان مرمت، به‌خصوص پژوهشگاه، انجام شود. این موضوع در نهال می‌کنیم، اما باید در نظر داشته باشید که هنوز از جنگ خارج نشده‌ایم که بخوایم کار را آغاز کنیم. طبیعتاً بازسازی‌ها زمانی می‌تواند به مرمت‌ها شکل بدهد که ثبات و آرامش نسبی در کشور ایجاد شده باشد. اکنون در مرحله آواربرداری و مرمت اضطراری هستیم که تقریباً تمام شده است و وارد مرحله جدید، یعنی مطالعه برای آغاز مرمت و انتخاب پیمانکار، شدیم.» ایسنا

سردر تاریخی ساختمان ژاندارمری تهران که در جریان حملات موشکی آسیب دیده بود، در روند آواربرداری و بازسازی به‌طور کامل از میان رفت. حالا مدیران میراث فرهنگی به ایسنا می‌گویند این سردر باید «عین‌به‌عین» بازسازی شود؛ هرچند درباره چرایی تخریب آن هنوز ابهام‌هایی وجود دارد.

ساختمان ژاندارمری، واقع در محدوده میدان انقلاب و نش خیابان کارگر جنوبی، متعلق به دوره‌های قاجار و پهلوی بود و در حملات آمریکا و اسرائیل به ایران تخریب شد. بنابر اظهارات کارشناسان میراث فرهنگی، این بنا سندی زنده از روند شکل‌گیری نهادهای انتظامی و امنیتی در ایران مدرن بود. باین‌حال، سردر تاریخی آن که از حملات باقی مانده بود، در جریان آواربرداری تخریب شد. این اتفاق پرسش‌هایی را درباره نحوه نظارت، حفاظت و مرمت و بازسازی بناهای تاریخی آسیب‌دیده در جنگ و چگونگی هماهنگی نهادهای تصمیم‌گیر در این زمینه مطرح کرده است.

محسن طوسی‌ثانی، مدیر حفظ و احیای بافت‌ها و محوطه‌های تاریخی وزارت میراث فرهنگی، درلین باره گفت: «ممکن است در یک عملیات کارگاهی، بخشی از یک بنا پایداری لازم را نداشته باشد و احتمال خطر برای افرادی که در آن محدوده تردد می‌کنند، وجود داشته باشد. در چنین شرایطی، اگر سردری بر اثر حادثه یا آتش‌سوزی آسیب دیده و احتمال ریزش آن وجود داشته باشد، ممکن است برای جلوگیری از خطر جانی جمع‌آوری شود، اما اصل بر این است که همان بخش تاریخی دوباره و با همان ویژگی‌ها بازسازی و احیا شود.»

او افزود: «برای نمونه، در مجموعه بازار رشت، سردر کاروانسرای ملک نیز به‌دلیل خطری که برای مردم ایجاد می‌کرد، جمع‌آوری شد. آتش‌سوزی باعث شده بود این سردر مقاومت خود را از دست بدهد و با توجه به تردد مردم از زیر آن، احتمال بروز حادثه وجود داشت. بنابراین، سردر به‌صورت موقت جمع‌آوری شد تا دوباره مشابه نمونه اصلی بازسازی و در جای خود نصب شود.»

طوسی ادامه داد: «به‌طور کلی، این موضوعات به همین شکل پیگیری می‌شود و ما اجازه تخریب آثار تاریخی را نمی‌دهیم، مگر

اروپا علیه مد دورریز

ا پیام ما ا صنعت مد اروپا در آستانه تغییری گسترده قرار گرفته است. اتحادیه اروپا می‌خواهد بامسئول کردن تولیدکنندگان در قبال لباس‌های دورریخته‌شده، ممنوعیت نابودی محصولات فروش‌رفته‌و توسعه فناوری‌های بازیافت، مسیر صنعت پوشاک را از تولید انبوه و دورریز به سمت اقتصاد چرخشی تغییر دهد. مسیری که اجرای آن به میلیارد‌ها یورو سرمایه‌گذاری نیاز دارد.

براساس گزارش رویترز، اروپا طرحی را دنبال می‌کند که هدف آن بستن چرخه تولید و مصرف در صنعت مد است؛ به این معنا که لباس‌ها پس از پایان دوره مصرف، به‌جای دفن یا سوزانده‌شدن، جمع‌آوری و به الیاف موردنیاز برای تولید پوشاک تازه تبدیل شوند.
باین‌حال، فاصله صنعت نساجی با تحقق چنین هدفی همچنان زیاد است. درحال‌حاضر کمتر از یک درصد مواد به‌کاررفته در لباس‌ها، دوباره به لباس جدید تبدیل می‌شوند. سالانه حدود پنج میلیون تن پوشاک در اتحادیه اروپا دور ریخته می‌شود؛ رقمی معادل حدود ۱۲ کیلوگرم برای هر شهروند. مصرف منسوجات در اروپا پس از غذا، مسکن و حمل‌ونقل، چهارمین حوزه دارای بیشترین اثر بر محیط زیست و تغییرات اقلیمی است. این بخش از نظر مصرف آب و زمین نیز در رتبه سوم حوزه‌های مصرفی قرار دارد.

یکی از محورهای برنامه جدید اروپا، اجرای نظام «مسئولیت توسعه‌یافته تولیدکننده» است. براساس این الگو، شرکت‌های تولیدکننده و عرضه‌کننده پوشاک باید هزینه جمع‌آوری، تفکیک و بازیافت محصولاتی را که وارد بازار می‌کنند، بپردازند. میزان این هزینه می‌تواند بر مبنای دوام، تعمیرپذیری و قابلیت بازیافت هر محصول تعیین شود؛ درنتیجه، تولید لباس‌هایی که بازیافت آنها دشوارتر است، هزینه بیشتری برای شرکت‌ها خواهد داشت. قرار است این نظام تا ژانویه ۲۰۲۸ در همه کشورهای عضو اتحادیه اروپا اجرا شود. جداسازی زباله‌های نساجی، محدودکردن صادرات زباله‌های تفکیک‌نشده و جلوگیری از نابودی لباس‌های فروش‌رفته‌نیز از دیگر اجزای این برنامه است.

از ۱۹ ژوئیه امسال، شرکت‌های بزرگ فعال در اتحادیه اروپا از نابودکردن پوشاک، لوازم جانی و کفش‌های فروش‌رفته منع شده‌اند. شرکت‌ها باید ابتدا راه‌هایی مانند فروش با تخفیف، عرضه در بازارهای جایگزین، اهدا، تعمیر یا استفاده مجدد را در پیش بگیرند. شرکت‌های متوسط نیز از سال ۲۰۳۰ مشمول این ممنوعیت خواهند شد. براساس برآورد آژانس محیط زیست اروپا، سالانه ۲۶۴ هزار تن ۵۹۴ هزار تن منسوجات در اروپا پیش از آنکه استفاده شوند، از بین می‌روند. اجرای اقتصاد چرخشی در صنعت مد، بدون ایجاد شبکه گسترده جمع‌آوری، تفکیک و بازیافت امکان‌پذیر نیست. ائتلاف صنعتی «ری‌هایز» برآورد کرده است که راه‌اندازی زیرساخت موردنیاز در اروپا به هشت تا ۱۱ میلیارد یورو سرمایه‌گذاری عمومی و خصوصی نیاز دارد. نبود ظرفیت کافی برای تفکیک الیاف، تفاوت مقررات کشورها و دشواری تأمین مالی، از مهم‌ترین موانع پیش روی این طرح به شمار می‌روند.

به هم‌زمان، شرکت‌هایی درحال توسعه فناوری بازیافت شیمیایی منسوجات هستند. این فناوری می‌تواند الیاف پنبه‌ای یا ترکیبی موجود در لباس‌های کهنه را تجزیه و به مواد اولیه قابل‌استفاده در تولید پارچه تبدیل کند. طرح‌هایی مانند «فایبر کلاب» نیز می‌کوشند تقاضای برندهای مختلف برای الیاف بازیافتی را یکجا جمع کنند تا سرمایه‌گذاری در کارخانه‌های بازیافت توجیه اقتصادی پیدا کند.
باین‌حال، بازیافت‌کنندگان می‌گویند پیشرفت فناوری به‌تنهایی کافی نیست. برندهای پوشاک باید با قراردادهای بلندمدت، خرید الیاف بازیافتی را تضمین کنند. در غیر این صورت، کارخانه‌های بازیافت برای جذب سرمایه و ادامه فعالیت با مشکل روبرو خواهند شد. هدف اتحادیه اروپا این است که تا سال ۲۰۳۰ منسوجات عرضه‌شده در بازار این منطقه بادوام، تعمیرپذیر و قابل‌بازیافت باشند و بخش قابل‌توجهی از آنها با الیاف بازیافتی تولید شود. تحقق این هدف به شفافیت ترکیب مواد، هماهنگی مقررات و تغییر طراحی لباس‌ها نیاز دارد.

ایرانی

روایت یک فرصت فراموش‌شده در پسماند نساجی

چرخه‌ای که بدون زنان نمی‌چرخد

منسوجات دورریز می‌توانند به منبع درآمد زنان تبدیل شوند، اگر مهارت خانگی به بیمه، بازار، طراحی و سفارش پایدار پیوند بخورد

روی میز خیاطی، تکه‌های پارچه‌ای کنار هم نهشته‌اند که تا چند روز پیش هیچ نسبتی با هم نداشتند. بخشی از یک کاتالوگ قدیمی پرده، لبه اضافه پارچه مبلی، تکه‌ای جین از شلوارِی که دیگر پوشیده نمی‌شد و نوار پاریکی از پته‌ای که برای کار دیگری بریده شده بود. حالا قرار است از میان همین تکه‌های نامتجانس، کیف خرید، روکش دفتر، عروسک یا نظم‌دهنده‌ای برای خانه ساخته شود. فاصله میان «دورریز» و «کالا» گاهی فقط چند ساعت کار است؛ اما فاصله میان کار خانگی پراکنده و شغلی که بتوان روی درآمدش حساب کرد، بسیار بیشتر است.

قدیمی‌اند و به‌طور خاص به منسوجات مربوط نیستند، اما نشان می‌دهند داده‌های پایه مدیریت پسماند کشور تا چه اندازه به به‌روزرسانی و تفکیک بر اساس نوع پسماند نیاز دارند.

در مقیاس جهانی، تصویر روشن‌تر و نگران‌کننده‌تر است. برنامه محیط‌زیست سازمان ملل در سال ۲۰۲۵ اعلام کرد سالانه حدود ۹۲ میلیون تن پسماند نساجی در جهان تولید می‌شود. تولید پوشاک از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵ دو برابر شد؛ درحالی‌که مدت استفاده از لباس‌ها ۳۶ درصد کاهش یافت. در سال ۲۰۲۳، فقط ۸ درصد الیاف به‌کاررفته در منسوجات از منابع بازیافتی تأمین شده بود. بنیاد الن مکا‌آرتور نیز برآورد کرده است که در هر ثانیه، معادل یک کامیون لباس سوزانده یا دفن می‌شود و کمتر از یک درصد لباس‌های قدیمی دوباره به الیاف مورد نیاز برای تولید لباس تازه تبدیل می‌شوند.

پشت یک شلوار جین معمولی نیز مصرفی پنهان است که در برچسب قیمت دیده نمی‌شود. برنامه محیط‌زیست سازمان ملل میزان آب لازم برای تولید هر شلوار جین را به‌طور میانگین حدود ۴ تا ۴ هزار لیتر اعلام کرده است. این مقدار بسته به روش تولید، می‌تواند از ۲ هزار تا بیش از ده هزار لیتر تغییر کند. درکشوری مانند ایران که منابع آب آن زیر فشار مزمن قرار دارد، طولانی‌ترشدن عمر لباس فقط انتخابی اخلاقی یا سلیقه‌ای نیست. هر بار تعمیر، استفاده دوباره یا تبدیل یک لباس به محصولی دیگر، تقاضا برای بخشی از مواد و منابع تازه را به تأخیر می‌اندازد.

اثرات صنعت مد به آب محدود نیست. برآورد برنامه محیط‌زیست سازمان ملل نشان می‌دهد زنجیره مد و منسوجات سالانه ۸ تا ۲۰ درصد از انتشار گازهای گلخانه‌ای جهان را ایجاد می‌کند و حدود ۲۱۵ تریلیون لیتر آب مصرف می‌کند. حدود ۹ درصد میکروپلاستیک‌هایی که هر سال وارد اقیانوس‌ها می‌شوند نیز با این صنعت ارتباط دارند. تکه‌پارچه‌ای که در سطل می‌افتد، پایان زنجیره‌ای طولانی از برداشت مواد خام، تولید الیاف، رنگرزی، حمل‌ونقل و فروش است.

اقتصاد چرخشی بدون زن‌ها کم‌لرزش می‌شود
اقتصاد چرخشی می‌کوشد عمر کالاها و مواد را با تعمیر، استفاده دوباره، بازطراحی و بازیافت طولانی کند. در

درباره حجم پسماند نساجی ایران، آمار ملی منظم و به‌روز در دسترس عموم نیست. همین خلأ داده، بخشی از مسئله است؛ زیرا تا وقتی معلوم نباشد چه مقدار پارچه در کارخانه‌ها، خیاطی‌ها، فروشگاه‌ها و خانه‌ها دور ریخته می‌شود، طراحی شبکه جمع‌آوری، سرمایه‌گذاری در بازیافت و سنجش نتایج سیاست‌ها نیز دشوار می‌ماند. یکی از پژوهش‌های دانشگاهی در دسترس درباره پسماند شهری ایران که در سال ۱۳۸۷ منتشر شده، سرانه تولید پسماند شهری را روزانه ۰٫۶۴ کیلوگرم برای هر نفر برآورد کرده است. در آن زمان، ۸۴ درصد پسماند دفن می‌شد، ۶ درصد بازیافت می‌شد و ۱۰ درصد به تولید کمپوست اختصاص می‌یافت. این اعداد

ا لباسی که پس از کم‌د ناپدید می‌شود

درباره حجم پسماند نساجی ایران، آمار ملی منظم و به‌روز در دسترس عموم نیست. همین خلأ داده، بخشی از مسئله است؛ زیرا تا وقتی معلوم نباشد چه مقدار پارچه در کارخانه‌ها، خیاطی‌ها، فروشگاه‌ها و خانه‌ها دور ریخته می‌شود، طراحی شبکه جمع‌آوری، سرمایه‌گذاری در بازیافت و سنجش نتایج سیاست‌ها نیز دشوار می‌ماند. یکی از پژوهش‌های دانشگاهی در دسترس درباره پسماند شهری ایران که در سال ۱۳۸۷ منتشر شده، سرانه تولید پسماند شهری را روزانه ۰٫۶۴ کیلوگرم برای هر نفر برآورد کرده است. در آن زمان، ۸۴ درصد پسماند دفن می‌شد، ۶ درصد بازیافت می‌شد و ۱۰ درصد به تولید کمپوست اختصاص می‌یافت. این اعداد

درباره حجم پسماند نساجی ایران، آمار ملی منظم و به‌روز در دسترس عموم نیست. همین خلأ داده، بخشی از مسئله است؛ زیرا تا وقتی معلوم نباشد چه مقدار پارچه در کارخانه‌ها، خیاطی‌ها، فروشگاه‌ها و خانه‌ها دور ریخته می‌شود، طراحی شبکه جمع‌آوری، سرمایه‌گذاری در بازیافت و سنجش نتایج سیاست‌ها نیز دشوار می‌ماند. یکی از پژوهش‌های دانشگاهی در دسترس درباره پسماند شهری ایران که در سال ۱۳۸۷ منتشر شده، سرانه تولید پسماند شهری را روزانه ۰٫۶۴ کیلوگرم برای هر نفر برآورد کرده است. در آن زمان، ۸۴ درصد پسماند دفن می‌شد، ۶ درصد بازیافت می‌شد و ۱۰ درصد به تولید کمپوست اختصاص می‌یافت. این اعداد

درباره حجم پسماند نساجی ایران، آمار ملی منظم و به‌روز در دسترس عموم نیست. همین خلأ داده، بخشی از مسئله است؛ زیرا تا وقتی معلوم نباشد چه مقدار پارچه در کارخانه‌ها، خیاطی‌ها، فروشگاه‌ها و خانه‌ها دور ریخته می‌شود، طراحی شبکه جمع‌آوری، سرمایه‌گذاری در بازیافت و سنجش نتایج سیاست‌ها نیز دشوار می‌ماند. یکی از پژوهش‌های دانشگاهی در دسترس درباره پسماند شهری ایران که در سال ۱۳۸۷ منتشر شده، سرانه تولید پسماند شهری را روزانه ۰٫۶۴ کیلوگرم برای هر نفر برآورد کرده است. در آن زمان، ۸۴ درصد پسماند دفن می‌شد، ۶ درصد بازیافت می‌شد و ۱۰ درصد به تولید کمپوست اختصاص می‌یافت. این اعداد

آگهی تجدید ۲ مناقصه عمومی یک‌مرحله‌ای با ارزبایی کیفی

شماره ۳۳۲۰۰۰۰۰۳۲۰۰۵۵ مورخ ۰۴/ ۰۶/ ۱۴۰۵

شرکت آب‌وفاضلاب شیراز در نظر دارد از طریق برگزاری مناقصه عمومی یک‌مرحله‌ای با ارزبایی کیفی، * خرید و اجرای ایستگاه پمپاژ ابیوردی (سازه و مکانیکال) * را به خرید زیر به شرکت و پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید.

- نشانی دستگاه مناقصه گراز آدرس: شیراز بلوار آیت ... رانی - نیش کچه ۱۷- تلفن:۰۷۱-۳۳۲۸۱۵۶-۸
- محل اجرا: شهرستان شیراز
- مدت اجرا: ۶ ماه (شش ماه) شمسی
- محل اخذ اسناد مناقصه وتسليم پيشنهاات: سامانه ستاد
- برآورد اولیه: ۶۶,۰۱۳,۷۶۹,۹۹۴ ریال
- تاریخ شروع فروش اسناد مناقصه: روز شنبه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۴
- تاریخ نهائی فروش اسناد مناقصه: ساعت ۱۸:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۷
- تاریخ نهائی عودت اسناد مناقصه تکمیل شده توسط مناقصه گر تا ساعت ۱۱:۰۰ صبح روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۸
- تاریخ بازگشایی پاکت‌ها: ساعت ۰۹:۰۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۹ در محل سالن مناقصات شرکت
- به مدارکی که فاقد امضاء، مشروط، مخدوش ومدارکی که بعد از انقضاء مدت مقرر دراین آگهی واصل شود مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- محل تأمین اعتبار اعتبار از محل بودجه عمرانی شرکت آبفا شیراز می‌باشد. اعتبارات تخصیص یافته طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای (عمرانی) اعم از اسناد خزانه اسلامی، اعتبارات نقدی، اوراق مرابحه اسلامی ویا تنکیمی از آنها که دولت تعیین کند صورت می‌گیرد.
- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۳,۳۰۴,۶۸۸,۴۹۹ ریال (سه میلیارد و سیصد و چهار میلیون و شصتد و هشتاد و هشت هزار و چهارصد و نود و نه ریال)
- نوع تضمین شرکت در مناقصه: ضمانتنامه بانکی معتبر- واریز نقدی

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۰۳ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۰۴

شرکت آب‌وفاضلاب شیراز

فاصله میان خانه‌ای که لباس اضافه دارد و کارخانه‌ای که به مواد بازیافتی نیاز دارد، حلقه‌هایی مانند جمع‌آوری، تفکیک، شست‌وشو، ترمیم، طراحی، دوخت و فروش قرار گرفته‌اند. بخش مهمی از این کارها را می‌توان در تعاونی‌ها و کسب‌وکارهای کوچک محلی انجام داد. اینجاست که مسئله زنان وارد سیاست‌های صنعتی و محیط‌زیستی می‌شود. آمارهای بازار کار ایران سال‌هاست از شکاف بزرگ در مشارکت اقتصادی زنان و مردان حکایت دارد. کمبود فرصت‌های محلی، مسئولیت‌های مراقبتی، هزینه رفت‌وآمد و دسترسی محدود به سرمایه، بسیاری از زنان را بیرون از بازار رسمی نگه می‌دارد. کار خانگی بخشی از این موانع را کاهش می‌دهد، اما بدون قرارداد، بیمه، قیمت‌گذاری منصفانه و بازار همان نابرابری را در قالبی تازه بازتولید می‌کند.

در بسیاری از طرح‌های اشتغال زنان، مسیر از توزیع چرخ خیاطی و برگزاری یک دوره کوتاه آموزشی آغاز می‌شود و همان‌جا پایان می‌یابد. زن می‌ماند و محصولی که نمی‌داند آن را به چه کسی، با چه قیمتی و در چه حجمی بفروشد. مواد اولیه نیز به‌طور منظم نمی‌رسد و کیفیت تولید از یک سفارش به سفارش دیگر تغییر می‌کند. درنتیجه، فعالیتی با عنوان «توانمندسازی» پس از چند ماه به منبع درآمدی پراکنده تبدیل می‌شود یا کاملاً متوقف می‌ماند.

مد پایدار زمانی به زنان فرصت می‌دهد که «مهارت» به «زنجیره ارزش» متصل شود. یک شبکه محلی می‌تواند مدرس، مجتمع‌های مسکونی، مسجد‌ها، فروشگاه‌های پارچه و کارگاه‌های تولیدی را به نقاط تحویل تبدیل کند. لباس‌های سالم پس از شست‌وشو و ارزیابی، برای استفاده دوباره عرضه یا اهدا می‌شوند. منسوجات فرسوده را بر اساس جنس و کیفیت تفکیک می‌کنند. پارچه‌های قابل بازطراحی به کارگاه‌های کوچک می‌رسند و باقی‌مانده‌ها به بازیافت صنعتی فرستاده می‌شوند. در این میان، هر زن نباید هم‌زمان جمع‌آورنده مواد، طرح، خیاط، بازاریاب و فروشنده باشد. تعاونی یا نهاد واسط باید بخشی از این وظایف را بر عهده بگیرد. پته‌دوزی کرمان، سوزن‌دوزی بلوچستان، گلدوزی‌های محلی و ده‌ها شیوه دوخت سنتی می‌توانند به این محصولات هویت بدهند؛ اما استفاده از هنر بومی نباید به معنای کم ارزش شدن وقت زنان باشد. دستفزد باید ساعت کار، مهارت، مواد جانبی، استهلاک ابزار و سهم فروشنده را پوشش دهد. اگر یک کیف پارچه‌ای فقط به این دلیل فروخته شود که کار دست زنان محروم» است، بازار آن بر ترجم بنا می‌شود و دوام نمی‌آورد. محصول باید طراحی خوب، دوام، کاربرد و کیفیت تکرارپذیر داشته باشد. داستان سازنده نیز باید ارزش افزوده آن باشد، نه جایگزین کیفیت.

ا تجربه جهان از تعمیر لباس تا بازیافت صنعتی

تجربه‌های جهانی نشان می‌دهد راه‌حلی واحد برای پسماند نساجی وجود ندارد. شرکت ژاپنی یونیکو که طرح RE.UNIQLO Studio، خدمات تعمیر و بازطراحی لباس را در کنار دریافت پوشاک برای اهدا یا بازیافت ارائه می‌کند، اهمیت این تجربه فقط به نصب یک جعبه جمع‌آوری در فروشگاه محدود نمی‌شود. این برند مسئولیت خود را پس از فروش ادامه می‌دهد و برای تعمیر و بازگشت محصول، مسیری مشخص ایجاد می‌کند. این همان حلقه‌ای است که در بازار پوشاک ایران عمدتاً به مصرف‌کننده واگذار شده است. مراکش نمونه دیگری است. شرکت مالی بین‌المللی، وابسته به گروه بانک جهانی، در ژوئن ۲۰۲۶ اعلام کرد آزمایش‌های برنامه «چرخش‌پذیری نساجی مراکش» نشان داده است که بازیافت پسماند نساجی از نظر فنی و تجاری امکان‌پذیر است. برآورد این نهاد نشان می‌دهد توسعه این الگو می‌تواند طی پنج سال تا ۱٫۸ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خصوصی جذب کند و بیش از ۳ هزار شغل ایجاد کند. بیش از ۸۰ درصد جمع‌آورندگان پسماند نساجی مراکش به‌صورت غیررسمی کار می‌کنند. براساس پژوهش همین برنامه، به‌حالت نهادی مناسب، تا ۷۵ درصد آنان می‌توانند طی پنج سال وارد فعالیت رسمی شوند.

این اعداد برای هر کشوری وعدای قطعی نیستند. وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۳/۱۸-۲۱۸۳ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی ۱۴۰۵/۰۳/۱۸-۲۱۸۳ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک دلیجان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقایان ابراهیم و اسماعیل و محمد رفیعی فرزندان غلامعلی هر کدام نسبت به ۳۹۷ مترمربع مشاع از ۲۳۸۲/۶۷ مترمربع و رضا رفیعی فرزند حیدر نسبت به ۷۹۴ مترمربع مشاع از ۲۳۸۲/۶۷ مترمربع در شش‌دانگ یک قطعه زمینی مزروعی پلاک ۱۵۶ قرعی از ۴۱۹۷ اصلی واقع در مزرعه

نوبت اول

شرکت آب و فاضلاب شیراز

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مرکزی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک دلیجان

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی ۱۴۰۵/۰۳/۱۸-۲۱۸۳ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۳/۱۸-۲۱۸۳ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک دلیجان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقایان ابراهیم و اسماعیل و محمد رفیعی فرزندان غلامعلی هر کدام نسبت به ۳۹۷ مترمربع مشاع از ۲۳۸۲/۶۷ مترمربع و رضا رفیعی فرزند حیدر نسبت به ۷۹۴ مترمربع مشاع از ۲۳۸۲/۶۷ مترمربع در شش‌دانگ یک قطعه زمینی مزروعی پلاک ۱۵۶ قرعی از ۴۱۹۷ اصلی واقع در مزرعه

نوبت دوم

آگهی مناقصه عمومی

شهرداری نرجه در نظر دارد با استناد به بند ۲ مصوبه شماره ۳۵۲ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۰۹ شورای اسلامی شهر نسبت به اجرای عملیات جدول‌گذاری بلوار ۴۵ متری و باند کندرو (کانگزار) شهر نرجه تا سقف مبلغ ۶۵ میلیارد ریال از طریق مناقصه عمومی در بستر سامانه ستاد اقدام نماید. لذا متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر پس از انتشار آگهی نوبت دوم به سامانه ستاد ایران مراجعه و حداکثر ظرف مدت ۱۰ روز پیش‌نهندات خود را ارائه نمایند.

- شهرداری در رد یا قبول پیشنهادها مختار می‌باشد.
- هزینه کارشناسی و درج آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.
- چنانچه برندگان اول و دوم و سوم حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۵/۲۷ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۰۴

امین آقاچانی - شهردار نرجه

غیررسمی از ابتدا در طراحی این بازار دیده نشوند، ممکن است ارزش تازه‌ای که از پسماند ایجاد می‌شود نیز به بازیگران بزرگ برسد و سهم کارگران پایین زنجیره همچنان ناچیز بماند.

در اروپا نیز سیاست از توصیه اخلاقی به مصرف‌کننده فراتر رفته است. کشورهای عضو اتحادیه اروپا از ابتدای سال ۲۰۲۵ موظف شدند منسوجات را جدآگانه جمع‌آوری کنند و مقررات تازه، مسئولیت گسترده‌تری برای تولیدکنندگان پوشاک و کفش در نظر گرفته است. منطق این سیاست روشن است؛ هزینه پایان عمر کالا نباید فقط بر دوش شهرداری و شهروند باشد. تولیدکننده‌ای که از فروش لباس سود می‌برد، باید در تأمین هزینه جمع‌آوری، استفاده دوباره و بازیافت آن نیز سهم داشته باشد.

ا بازارچه مناسبیتی تا سفارش پایدار

در ایران، شهرداری‌ها می‌توانند حلقه نخست این زنجیره را بسازند، اما نقاشان نباید به برگزاری بازارچه‌های مناسبیتی محدود شود. بازارچه فصلی برای معرفی محصول مفید است، اما اجاره بر غرقه، رفت‌وآمد و فروش نامطمئن، درآمد پایدار ایجاد نمی‌کند. شهرداری می‌تواند فضایی ثابت برای جمع‌آوری و عرضه فراهم کند، داده‌های پسماند نساجی شهر را منتشر کند و بخشی از خریدهای خود را به کالاهای بازطراحی‌شده اختصاص دهد. کیسه‌های چندبارمصرف، پوشه، کارور، لباس کار هدایای رویدادها و محصولات فرهنگی از جمله سفارش‌هایی هستند که می‌توان برای آن‌ها استاندارد مشخصی تعریف کرد.

شرکت‌های بزرگ نیز می‌توانند در چارچوب مسئولیت اجتماعی خود، خریدار این محصولات باشند؛ البته به شرط آنکه خرید سازمانی به سفارشی واقعی و منصفانه تبدیل شود، نه چرخه یادگاری یا چند زن در یک کارگاه. قرارداد باید حجم سفارش، زمان تحویل، استاندارد کیفیت و قیمت را مشخص کند و پیش‌پرداختی در نظر بگیرد تا تولیدکننده خرد برای خرید نخ، پراق و بسته‌بندی به‌دکار نشود. شرکت‌های نساجی و تولیدکنندگان پوشاک نیز می‌توانند دورریز برش خود را به‌جای فروش به‌صورت مخلوط یا دفع، تفکیک کنند و همراه با اطلاعات جنس، رنگ و مقدار به تعاونی‌ها تحویل دهند.

مدارس و دانشگاه‌ها می‌توانند به آموزش تفکیک و تعمیر کمک کنند. آموزش دوخت دکمه، رفوکردن پارگی یا تغییر اندازه لباس شاید ساده به نظر برسد، اما فرهنگ دورریختن را به پرسش می‌کشد. مراکز فنی‌وحرفه‌ای نیز باید آموزش را از مهارت خیاطی قرار بریند و طراحی محصول، قیمت‌گذاری، عکاسی، فروش اینترنتی، کنترل کیفیت و ایمنی کار را به دروپها اضافه‌کنند. برای زنی که در خانه کار می‌کند، بیمه و پوشش‌های حمایتی نیز بخشی از زیرساخت تولید است، نه امتیازی جانبی.

نخستین گام، تهیه نقشه پسماند نساجی در چند شهر است؛ چه مقدار دورریز از تولیدی‌ها، پرده‌فروشی‌ها، فروشگاه‌های مبل، بیمارستان‌ها، هتل‌ها و خانوارها خارج می‌شود؟ چه سهمی از آن سالم، قابل تعمیر، قابل بازطراحی یا مناسب بازیافت الیاف است؟ پس از آن می‌توان طرح‌های آزمایشی کوچک اما قابل‌سنجش اجرا کرد. شاخص موفقیت فقط تعداد زنانی نیست که در دوره آموزشی نام‌نویسی کرده‌اند. میزان درآمد مستمر تعداد روزهای برخورداری از بیمه، مقدار پارچه دورمانده از دفن، میزان فروش تکرارشونده و دوام کسب‌وکار پس از پایان کمک اولیه، معیارهای دقیق‌تری هستند.

بازگشت پارچه به چرخه مصرف، بحران پسماند یا بیکاری زنان را یکباره حل نمی‌کند. دامنه مسئول بزرگ‌تر از چند کارگاه خانگی است و بخشی از منسوجات ترکیبی نیز به‌سادگی بازیافت نمی‌شوند. باین‌حال، در همین مقیاس محلی می‌توان کاهش پسماند را به افزایش دسترسی زنان به درآمد پیوند زد؛ به شرط آنکه کار آنان نامرئی و کم‌ارزش نماند.

سرویشات کاتالوگ قدیمی پارچه می‌تواند در سطل زباله، انبار تاریک یک مغازه یا پشت چرخ خیاطی رقم بخورد. انتخاب سوم فقط به خلاقیت و حوصله یک زن وابسته نیست؛ به‌شوری نیاز دارد که مواد را جداگانه جمع کند، نهادی که سفارش و استاندارد ایجاد کند، شرکتی که متصفانه خرید کند و سیاستی که تولیدکننده را در برابر پایان عمر کالایش مسئول بداند. تا وقتی این حلقه‌ها شکل بگیرند، زنان از اقتصاد چرخشی سهمی جز کار پراکنده و کم‌دستمزد ندارند و پارچه‌هایی که می‌توانند دوباره به زندگی بازگردند، همچنان بی‌صدا از چرخه اقتصاد بیرون می‌روند.

جرجیش دلیجان تقسیم‌نامه وراث غلامعلی رفیعی مالک رسمی آقای حسن رفیعی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۰۳
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۰۴
غلامحسن فدایی
رئیس ثبت اسناد و املاک دلیجان
شناسه آگهی: ۲۲۵۸۸۵۷

آگهی مناقصه عمومی

شهرداری نرجه در نظر دارد با استناد به بند ۲ مصوبه شماره ۳۵۲ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۰۹ شورای اسلامی شهر نسبت به اجرای عملیات جدول‌گذاری بلوار ۴۵ متری و باند کندرو (کانگزار) شهر نرجه تا سقف مبلغ ۶۵ میلیارد ریال از طریق مناقصه عمومی در بستر سامانه ستاد اقدام نماید. لذا متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر پس از انتشار آگهی نوبت دوم به سامانه ستاد ایران مراجعه و حداکثر ظرف مدت ۱۰ روز پیش‌نهندات خود را ارائه نمایند.

- شهرداری در رد یا قبول پیشنهادها مختار می‌باشد.
- هزینه کارشناسی و درج آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.
- چنانچه برندگان اول و دوم و سوم حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۵/۲۷ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۰۴

امین آقاچانی - شهردار نرجه

خیلان

آیین تجلیل از اصحاب رسانه و خبرنگاران استان گیلان در اداره راه و شهرسازی برگزار شد

زینب قلی‌پور – مراسم گرامیداشت تلاش‌های جامعه خبری و تجلیل از فعالان رسانه‌ای استان گیلان با حضور مدیرکل، معاونین، فرمانده یگان حفاظت از اراضی و جمعی از کارکنان اداره کل راه و شهرسازی استان گیلان در سالن اجتماعات این اداره کل برگزار شد به مناسبت پاسداشت رسالت آگاهی‌بخشی و نقش ارزشمند تلاش‌گران عرصه خبر و اطلاع‌رسانی، آیین تجلیل از خبرنگاران و اصحاب رسانه استان گیلان در سالن اجتماعات اداره کل راه و شهرسازی استان برگزار شد. در این نشست صمیمانه که با حضور محمدمهدی علیزاده مدیرکل راه و شهرسازی استان گیلان، معاونین اداره کل، فرمانده یگان حفاظت از اراضی و جمعی از همکاران همراه بود، با اهدای لوح تقدیر و هدایایی از زحمات شبانه‌روزی و پیگیری‌های مستمر خبرنگاران در انعکاس رویدادها، مطالبات مردمی و پیشرفت طرح‌های عمرانی و مسکن قدردانی به عمل آمد. محمدمهدی علیزاده، مدیرکل راه و شهرسازی استان گیلان، در این مراسم ضمن تبریک روز خبرنگار و ارج‌نهادن به جایگاه والای رسانه در تنویر افکار عمومی، از تمامی خبرنگارِی‌ها، پایگاه‌های خبری و مطبوعات استان تشکر و قدردانی ویژه کرد. وی رسانه‌ها را بازوی توانمند دستگاه‌های اجرایی در مسیر شفاف‌سازی، امیدآفرینی و تسریع در حل چالش‌های حوزه راه، شهرسازی و مسکن دانست و تأکید کرد که تعامل سازنده با جامعه خبری همواره چراغ راه مدیران در پیشبرد اهداف توسعه‌ای استان است.

مرحزی

دکتر «علیرضا محمودی»؛ شهردار اراک:

نقد منصفانه و تخصصی رسانه‌ها می‌تواند چراغ راه مدیریت شهری باشد

آزاده فراهانی- علیرضا محمودی شهردار کلان‌شهر اراک، در آیین گرامیداشت مقام خبرنگار با تأکید بر جایگاه اثرگذار رسانه‌ها در مدیریت شهری اظهار کرد: گستردگی مأموریت‌ها و پیچیدگی مسائل شهری و همچنین ارتباط مستقیم تصمیمات مدیریت شهری با زندگی روزمره شهروندان، ضرورت تعامل و همراهی رسانه‌ها با مدیریت شهری را دوجندان کرده‌است. وی افزود: مدیریت شهری اراک در تلاش است پروژه‌ها و اقدامات خود را در تراز شأن و شایستگی مردم این شهر دنبال کند و دراین مسیر هیچ‌گاه ادعای بی‌نقص بودن نداریم؛ چراکه نقدها، پیشنهادها و تذکرات منصفانه اصحاب رسانه می‌تواند به شناسایی کاستی‌ها و اصلاح مسیرکمک‌کند. محمودی با اشاره به اهمیت تخصصی‌شدن حوزه اطلاع‌رسانی شهری بیان کرد: آشنایی خبرنگاران با مفاهیم و فرایندهای تخصصی مدیریت شهری می‌تواند به افزایش دقت و کیفیت اخبار و تحلیل‌های مرتبط با مسائل شهر کمک کند و شهرداری اراک آمادگی دارد در این زمینه دوره‌های آموزشی تخصصی برگزار کند. شهردار اراک همچنین بر ضرورت رعایت انصاف و پرهیز از قضاوت‌های یک‌جانبه در انعکاس مسائل شهری تأکید کرد و گفت: نقد زمانی

مرحزی

اجرای ۱۰۶ پروژه با اعتبار ۲۰۲ همت توسط راهداری استان مرکزی

پنج تقاطع غیرهمسطح نیز در کمتر از ۹ ماه اخیر احداث یا تکمیل شده که تقاطعت خانه میران، راهبرد و محمدآباد طی ماه‌های گذشته به بهره‌برداری رسیده و دو پروژه تقاطع غیرهمسطح ایشان و سه‌راهی سد الغدیر نیز در هفته دولت افتتاح خواهند شد. محسن‌زاده در خصوص اقدامات صورت‌گرفته در حوزه هوشمندسازی راه‌ها، عنوان کرد: سامانه‌های هوشمند جاده‌ای در استان مرکزی به سطحی بالاتر از میانگین کشوری دست‌یافته و ۳۰ درصدین نظارتی در استان نصب و راه‌اندازی شده‌است.

وی در ادامه به اقدامات گسترده برای ارتقای ایمنی راه‌های استان اشاره کرد و یادآور شد: سه هزار و ۵۰۰ کیلومتر خط‌کشی، نصب هزار و ۷۰۰ عدد انواع تابلوهای ایمنی، تعمیر و نصب ۳۰۰۰ بیت گاردریل، ۲۸ کیلومتر نصب نیوجرسی و همچنین اجرای ۴۰ کیلومتر روشنایی در محورهای استان مرکزی عملیاتی شده که تأثیر بسزایی در کاهش تصادفات و افزایش رضایتمندی کاربران جاده‌ای داشته است.

اهمدان

پایش مستمر کیفیت آب سد زاینده‌رود تعهد شرکت آب منطقه‌ای اصفهان به حفاظت از منابع آب شرب

در راستای تضمین سلامت منابع آب و حفاظت از کیفیت آب مصرفی شهروندان، دفتر محیط‌زیست و کیفیت منابع آب شرکت آب منطقه‌ای اصفهان، فرایند پایش دوره‌ای و تخصصی کیفیت آب سد زاینده‌رود را مطابق با دستورالعمل‌های استاندارد، به‌صورت مستمر و ماهیانه انجام داد. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت نیرو (پاوه) در یکی از این برنامه‌های مستمر پایش که یکم شهریوره‌امه انجام شد، تیم متخصص این شرکت باهدف کنترل دقیق کیفیت و حفاظت از آب شرب، عملیات نمونه‌برداری پیچیده از عمق‌های مختلف دریاچه سد را به‌اجراآورد.

در این عملیات، از تجهیزات پیشرفته و پرتابل نظیر دستگاه‌های CTD و Secchi Disk جهت سنجش پارامترهای کیفی آب دریاچه سد زاینده‌رود استفاده شد. این دقت در اندازه‌گیری‌های میدانی، امکان تحلیل دقیق وضعیت سلامت مخزن را فراهم آورده و پیشگیری از هرگونه تغییر در کیفیت آب را ميسر می‌سازد. شرکت آب منطقه‌ای اصفهان تأکید می‌کند که پایش‌های کیفی بروزی مخازن سدهای آب شرب، فرایندی جدایی‌ناپذیر از مدیریت منابع آب بوده و طبق پروتکل‌های سخت‌گیرانه، به‌صورت منظم و ماهانه جهت حفظ سلامت سلامت جامعه‌تداوم خواهد داشت.

پیام ایران

مرحزی

گذار کلان‌شهر اراک به مدیریت نوین منابع آب با اجرای طرح ملی بازچرخانی آب خاکستری

مدیریت بهینه منابع آب در کلان‌شهر اراک با تکیه بر «طرح ملی بازچرخانی آب خاکستری» وارد فاز عملیاتی شد. در نشست تخصصی اخیر با حضور مدیرعامل شرکت آب‌وفاضلاب استان مرکزی و نمایندگان سازمان نظام‌مهندسی، بر ضرورت گذار از روش‌های سنتی تأمین آب به سمت رویکردهای مدرن تأکید شد. سعید سرآبادانی، مدیرعامل آبنای مرکزی، بازچرخانی آب خاکستری را ضرورتی استراتژیک برای کاهش بار شبکه آب شرب و حفاظت از منابع حیاتی استان دانست.

برای تحقق این هدف، مقرر شد کارگروه مشترکی میان آبنای و نظام‌مهندسی جهت تدوین ضوابط فنی تشکیل شود. رویکرد این کارگروه فراتر از بخش مسکونی بوده و گسترش طرح به ساختمان‌های دولتی، آموزشی، بیمارستان‌ها و مراکز نظامی در فازهای توسعه‌ای پیش‌بینی شده است. یکی از نکات کلیدی این نشست، ایجاد مشوق‌های اقتصادی برای سازندگان بود؛ در همین راستا، پیگیری جهت اعطای اضافه‌بها از طریق «گروه ماده ۵» و همچنین طراحی سازگار «گواهی صرفه‌جویی آب» به‌عنوان ابزاری نوآورانه برای ارزش‌گذاری منابع آبی، در اولویت اجرایی قرار گرفت.

سرآبادانی با قدردانی از مشارکت سازمان نظام‌مهندسی، خواستار تسریع در ابلاغ فرایندها و آغاز پروژه‌های پایلوت شد تا داغده‌های تأمین پایدار آب در اراک به حداقل برسد. این اقدامات نشان‌دهنده تغییر پارادایم در مدیریت بحران آب و حرکت به‌سوی تاب‌آوری شهری است که می‌تواند الگوی موفقیتی برای سایر مناطق کشور در مواجهه با تنش‌های آبی باشد.

قم

پیشرفت ۴۲ درصدی تصفیه‌خانه قم

معاون اجرایی رئیس‌جمهور از تصفیه‌خانه فاضلاب در دست احداث مناطق پردیسان، مسکن مهر و نهضت ملی مسکن قم بازدید کرد و در جریان آخرین وضعیت اجرای این طرح مهم زیرساختی قرار گرفت. مدیرعامل شرکت آب‌وفاضلاب استان قم در این بازدید اعلام کرد که عملیات اجرایی پروژه در بخش سازهای به ۴۲ درصد پیشرفت رسیده است.

مهدی نظرزاده با تشریح ظرفیت خدمات‌رسانی این تصفیه‌خانه گفت: پس از بهره‌برداری، این تأسیسات حدود ۴۲ هزار نفر معادل نزدیک به ۱۲۰ هزار خانوار را در مناطق پردیسان، مسکن مهر، نهضت ملی مسکن و دیگر بخش‌های مرتبط شهر قم تحت پوشش قرار خواهد داد. به گفته او، اجرای این پروژه نقش مهمی در ارتقای شاخص‌های بهداشتی، کاهش آلودگی‌های زیست‌محیطی و بهبود مدیریت فاضلاب شهری خواهد داشت.

وی افزود: در طراحی این تصفیه‌خانه، شرایط اقلیمی قم و الزامات بهره‌برداری به‌دقت لحاظ شده تا مجموعه‌ای با استانداردهای فنی مناسب، اما ساده، کم‌هزینه و متناسب با اقلیم منطقه ایجاد شود.

مدیرعامل آبنای قم اعتبار موردنیاز برای تکمیل پروژه را بر پایه قیمت‌های روز حدود ۳ هزار و ۷۰۰ میلیارد تومان برآورد کرد که از این رقم، ۱۷۰۰ میلیارد تومان برای تکمیل بخش سازدای و حدود ۲۰۰۰ میلیارد تومان برای تأمین و نصب تجهیزات لازم پیش‌بینی شده است. او همچنین از جذب حدود ۴۵۰ میلیارد تومان اعتبار تا امروز خبر داد که از محل اعتبارات دولتی و منابع داخلی شرکت تأمین شده است.

فارس

تجربه موفق شیراز؛ الگوی ملی یکسان‌سازی وهوشمندسازی سامانه‌های مشاغل شهری

بهره‌وری سامانه‌ها را از اهداف این فرایند دانست و افزود سامانه نهایی باید ضمن پوشش نیازهای اصلی سازمان‌های ساماندهی مشاغل شهری، فرایندهای مدیریتی و اجرایی را تسهیل کند.

در ادامه، تجربیات سازمان ساماندهی مشاغل شهری و فرآورده‌های کشاورزی شهرداری شیراز در حوزه هوشمندسازی ارائه شد. راه‌اندازی سامانه جامع سازمان ساماندهی که با رویکرد توسعه فناوری‌های نوین، فعالیت‌ها، خدمات و فرایندهای سازمان را در یک بستر یکپارچه گردآوری کرده و زمینه مدیریت منسجم‌تر و ارائه خدمات هوشمند را فراهم کرده است، از جمله اقدامات شاخص شیراز در این حوزه عنوان شد. همچنین سامانه طرح نوین ساماندهی دست‌فروشان به‌عنوان یکی دیگر از اقدامات این سازمان در مسیر هوشمندسازی و ساماندهی مشاغل شهری موردتوجه قرار گرفت.

در بخش دیگری از این نشست، وضعیت سامانه جامع کلان‌شهر ارائه و قابلیت‌ها و ساختار آن بررسی شد و مدیران و کارشناسان فناوری اطلاعات شهرهای حاضر به بیان دیدگاه‌ها و نیازهای تخصصی خود پرداختند. همچنین موضوع ساماندهی دکه‌ها و کیوسک‌های مطبوعاتی بررسی و در خصوص برنامه‌ریزی برای ساماندهی ونسکاف‌ها نیز تصمیماتی اتخاذ شد.

در پایان، برتداوم همکاری و تبادل تجربیات میان شهرداری‌های کلان‌شهرها و حرکت به سمت تدوین چارچوبی مشترک برای یکسان‌سازی و ارتقای سامانه‌های ساماندهی مشاغل شهری در سطح کشور تأکید شد.

سپرپرست دانشگاه علوم پزشکی همدان:

نگاه انسانی و اخلاق باید همچنان محور اصلی حرفه پزشکی باشد

پیشرفته وارد عرصه سلامت شده‌اند، اما باوجود همه این تحولات، محور اصلی پزشکی همچنان انسان است و نباید این اصل اساسی و نگاه انسانی به مسائل پزشکی فراموش شود. کلوندی دانشگاه علوم پزشکی را خانه ای اعتماد عمومی دانست و افزود: دانشگاه علوم پزشکی همدان تلاش می‌کند در حوزه آموزش، سرآمد و انگذار باشد، در پژوهش به سمت حل مسائل واقعی جامعه حرکت کند، در مدیریت پاسخگو باشد و در حوزه درمان به الگویی شایسته تبدیل شود. سرپرست دانشگاه علوم پزشکی همدان با اشاره به ظرفیت‌های علمی و درمانی استان تأکید کرد: هدف ما این است که دانشگاه علوم پزشکی همدان به‌عنوان چهارراه غرب کشور، به مرجعیت علمی دست یابد و خوشبختانه امروز در بسیاری از رشته‌ها به این جایگاه نزدیک شده‌ایم. کلوندی ادامه داد: حضور بیماران از استان‌های مختلف و مناطق اطراف برای دریافت خدمات تخصصی و فوق تخصصی در مراکز دانشگاهی و حتی بخش خصوصی همدان، نشان‌دهنده ظرفیت و جایگاه علمی و درمانی استان است. در این زمینه باید از تمام اعضای جامعه پزشکی، چه در مجموعه دانشگاه علوم پزشکی و چه در بخش خصوصی و غیردولتی که در شکل‌گیری این جایگاه نقش دارند، قدردانی کرد.

وی در ادامه از پیش‌کسوتان نظام سلامت استان نیز قدردانی کرد و گفت: پیش‌کسوتان سلامت سال‌های ارزشمندی از عمر خود را در مسیر آموزش، پژوهش، ارائه خدمات درمانی و ایجاد زیرساخت‌های موردنیاز نظام سلامت استان صرف کرده‌اند و بخش مهمی از دستاوردهای امروز مهوین تلاش‌های این عزیزان است. سرپرست دانشگاه علوم پزشکی همدان در بخش دیگری از سخنان خود خطاب به دانشجویان پزشکی و دانش‌آموختگان این حوزه اظهار کرد: مسئولیت‌پذیری باید یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های پزشکان آینده باشد و دانشجویان باید نگاه انسانی به مقوله پزشکی را که از استادان و پیش‌کسوتان خود آموخته‌اند، در تمام مسیر حرفه‌ای همراه خود داشته باشند.

کلوندی خاطرنشان کرد: پزشکان جوان هر نقطه‌ای از کشور که برای خدمت انتخاب می‌کنند، باید در مسیر اعتلای نام بزرگ ایران و خدمت صادقانه به مردم گام بردارند و همواره دانش، اخلاق، مسئولیت‌پذیری و نگاه انسانی را در کنار یکدیگر حفظ کنند.

قزوین

وابستگی ۹۶ درصدی قزوین به منابع آب زیرزمینی

مدیرعامل شرکت آب‌وفاضلاب استان قزوین با اشاره به تداوم خشکسالی و کاهش بارندگی در استان گفت: قزوین با ثبت کاهش بیش از ۲۵ درصدی بارش نسبت به میانگین کشور در جمع پنج استان کم‌بارش کشور قرار دارد و عبور از شرایط موجود نیازمند توسعه زیرساخت‌ها، مدیریت مصرف و همراهی مردم است.

قزوین- زهره شریفی- داراب بیرونودی در نشست خبری مدیران صنعت آب و برق استان قزوین با اصحاب رسانه اظهار کرد: دو سال گذشته از دوره‌های دشوار برای صنعت آب و برق کشور بود و در جریان جنگ اخیر نیز بیش از ۲ هزار و ۳۰۰ نقطه از تأسیسات آب و برق کشور آسیب دید و صنعت آب و برق ۱۲ شهید تقدیم کرد.

مدیرعامل شرکت آب‌وفاضلاب استان قزوین با تشریح عملکرد دولت چهاردهم در حوزه آب‌وفاضلاب گفت: طی دو سال گذشته حدود ۳۹۹ کیلومتر از شبکه‌های آب استان در بخش‌های اصلاح، توسعه، بازسازی و نوسازی اجرا شده و برای این طرح‌ها بیش از ۲ هزار میلیارد تومان اعتبار هزینه شده‌است.

بیرونودی ادامه داد: در این مدت ۴۶ مخزن ذخیره آب با مجموع ظرفیت حدود ۱۳ هزار مترمکعب و ۹۸ حلقه چاه نیز احداث و تجهیز شده‌است. همچنین بیش از ۳۵ کیلومتر از شبکه فاضلاب استان اصلاح و بازسازی شده و احداث و بهره‌برداری از سه تصفیه‌خانه آب‌وفاضلاب نیز در دستورکار قرار گرفته است.

وی با اشاره به وابستگی بالای استان به منابع زیرزمینی اظهار کرد: بیش از ۹۶ درصد منابع آب قزوین از منابع زیرزمینی تأمین می‌شود و ادامه این روند با توجه‌به شرایط خشکسالی، پایدار نیست. بر همین اساس، توسعه منابع آب سطحی، کاهش هدررفت، اصلاح شبکه‌های فرسوده و مدیریت مصرف از جمله اقداماتی است که برای کاهش وابستگی به منابع زیرزمینی دنبال می‌شود.

مدیرعامل شرکت آب‌وفاضلاب استان قزوین از افتتاح ۴۸ پروژه آب‌وفاضلاب در هفته دولت خبر داد و گفت: این طرح‌ها شامل ۲۶ پروژه روستایی و ۲۲ پروژه شهری است که با اعتباری بالغ بر ۸۸۰ میلیارد تومان اجرا شده و حدود ۱۴۲ هزار نفر از جمعیت استان از مزایای آنها بهره‌مند خواهند شد.

وی افزود: خفر و تجهیز چاه‌ها، بهسازی و تجهیز هفت دهنه چشمه با ظرفیت مجموع ۳۸۲ لیتر بر ثانیه، اجرای ۱۲۰ کیلومتر خطوط انتقال آب‌وفاضلاب و ۵۶ کیلومتر شبکه توزیع، از جمله پروژه‌های آماده بهره‌برداری است.

بیرونودی با اشاره به الگوی مصرف آب در استان گفت: درصدها ۳۷ درصد مشترکان، ۱۷ درصد حجم آب استان را مصرف می‌کنند و اصلاح الگوی مصرف می‌تواند در کاهش نیاز به حفر چاه‌های جدید و اجرای طرح‌های پرهزینه تأمین آب مؤثر باشد.

وی افزود: نصب مستقیم پمپ روی شبکه و نداشتن مخزن ذخیره از جمله عواملی است که می‌تواند موجب برداشت بیش از ظرفیت از شبکه و کاهش فشار آب برای سایر مشترکان شود.

مدیرعامل شرکت آب‌وفاضلاب استان قزوین در پایان گفت: حل مسئله آب استان تنها با اجرای پروژه‌های عمرانی امکان‌پذیر نیست و باید توسعه منابع آب، کنترل و نوسازی شبکه‌ها، کاهش هدررفت، ساخت برداشت از منابع زیرزمینی و اصلاح الگوی مصرف به‌صورت هم‌زمان دنبال شود.

بیرونودی افزود: در شرایط کم‌بارشی و محدودیت منابع آبی، همراهی مردم، دستگاه‌های اجرایی و رسانه‌ها در خاطرنشان مصرف، در کنار اجرای طرح‌های زیرساختی، نقش تعیین‌کننده‌ای در تأمین پایدار آب استان خواهد داشت.

روزنامه

www.payamema.ir

شنبه ۳ شهریور ۱۴۰۵
سال بیست و دوم
شماره پیاپی ۳۴۷۷

توزیع تهران: نشرگستر (۰۲۱۶۱۹۳۳۰۰۰)
توزیع استان‌ها: جراری (۰۹۱۲۱۳۱۰۸۹)
چاپ: شاخه سبز (۰۲۵۳۳۴۴۴۵۶)

روزنامه سیاسی – اجتماعی
صاحب امتیاز و مدیرمسئول: روح‌الله خدیشی
زیر نظر شورای سردبیری
دبیر ویژه‌نامه‌ها: شبنم شکوربان
مدیر هنری: تیوا صمدیان
دبیر عکس: یاسر خدیشی

دبیر محیط زیست: فاطمه باباخانی
دبیر گزارش: مهتاب جودکی
دبیر میراث و گردشگری: صبا رضایی
دبیر خبر: یاسر مختاری
دبیر صفحه‌آخر: صدف سرداری

دبیر فرهنگ و هنر: علی چاه‌زاده
صفحه‌آرایی: آتنا شریف‌زاده
کارتنویست: مجتبی ملازاده
بازاریابی و تبلیغات: محمد زز
اداری: فاطمه آقاملائی، شیواکرمی

تماس دفتر تهران: ۰۲۱-۲۸۴۲۱۹۰	تحریریه: داخلی ۱	برگزاری رویداد: داخلی ۳	آگهی استان‌ها: عرفانه بهرام‌جردی ۰۹۰۵۸/۱۲۵۵۹	آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای پیام‌ها: شماره تماس: ۰۲۱-۷۴۲۲۷۱۰۵
تهران - خیابان شریعتی - ابتدای شهید بهشتی - پلاک ۱۲ - طبقه اول	تهران - کرمان، میدان آزادی، خیابان شهید بهشتی، شهید بهشتی ۱۰، نبش شرقی ۲	مدیرمسئول: داخلی ۴	آگهی‌های تهران: لیلی میرافضل ۰۹۳۹۴۳۷۴۴۶	شماره تماس: ۰۲۱-۷۴۲۲۷۱۰۵
تلفن: ۰۲۱-۲۸۴۲۱۹۰	/ تلفن: ۰۳۴-۳۲۴۴۸۰۸۶	ایمیل سازمان آگهی‌ها: payamema.adv@gmail.com	ایمیل تحریریه: Khabar.payamema@gmail.com	آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای پیام‌ها: www.payamema.ir/akhlagh
@payamema	۸۴۹۴ ۳۳۳ ۰۹۰۳	@payamema	www.payamema.ir	

| گفت‌وگو |

گفت‌وگو با «صالح تسبیحی» درباره پروژه «افراسیاب»؛ روایتی از بحران آب در ایران

دوازده پرده از خشکسالی

| درآیین |

در زاینده‌رود خشک‌شده، پرده‌ای با طرح‌های سیاه‌وسفید پهن کرد و در کویر یزد، میان ماسه‌ها، پرده‌ای به‌شکل قایق به نمایش گذاشت. «صالح تسبیحی»، هنرمند و گرافیست، چند سال است با پروژه «افراسیاب» به گوشه‌وکنار ایران می‌رود تا بحران آب را مانند زخمی تاریخی و اجتماعی روایت کند. او دهمین پرده این پروژه را نیز به‌تازگی در همدان اجرا کرده است؛ در مزرعه هندوانه‌ای که بی‌آبی امانش را بریده و برای کشاورزان منطقه، خود بخشی از داستان کشاکش آب و زمین است. تسبیحی در گفت‌وگو با «پیام‌ما» از پروژه «افراسیاب» و بحران آب و خشکسالی می‌گوید.

اصدف سرداری

روزنامه‌نگار

مادریزگش وقتی می‌خواست از گرفتاری بزرگی حرف بزند، یک کلمه را با لهجه خودش تکرار می‌کرد: «خشکسالی». صالح تسبیحی می‌گوید این واژه از همان سال‌های کودکی در ذهنش مانده است؛ واژه‌ای که فقط نام بی‌آبی نبود و هر وقت گرفتاری و رنجی پیش می‌آمد، می‌توانست معنای همه آن وضعیت را در خود جمع کند. حالا سال‌ها بعد، تسبیحی هم خشکسالی را دارای معنایی گسترده‌تر می‌بیند. او می‌گوید: «وقتی اتفاقات دی‌ماه و جنگ پیش آمد، وقتی شرایط اقتصادی امروز را می‌گذرانیم، هر رنجی که انسان اکنون می‌برد، اسمش را می‌گذارم خشکسالی».

«خشکسالی» حالا در مرکز پروژه‌ای قرار گرفته که او از سال ۱۴۰۰ آغاز کرده است؛ پروژه‌ای با نام «افراسیاب» که در آن بحران آب، تاریخ، اسطوره و وضعیت اجتماعی امروز ایران به هم گره می‌خورند. تسبیحی در این سال‌ها با پرده‌های بزرگی به نقاط مختلف کشور رفته و آنها را در زمین‌هایی پهن کرده که هرکدام به شکلی با

پیش از آن نداریم. مرحوم مهرداد بهار معتقد بود داستان‌های بخش حماسی شاهنامه مربوط به اشکانیان است.»

از دیدگاه او، در این خوانش، هر شخصیت باشد: «سهراب یا جوانی و سلحشوری‌اش، تهمینه یا سرلندی زنان ایرانی، رستم یا پهلوانی و ایران‌دوستی و سیاوش به‌عنوان شخصیتی اخلاقی و نمادی از خیر در مقابل، افراسیاب هم شری است که برای نابود کردن ایران‌زمین وجود دارد.»

بنابراین، او از افراسیاب به‌عنوان تمثیل استفاده کرده است: «برای اینکه بگویم خشکسالی فقط یک اتفاق طبیعی نیست و می‌تواند نتیجه سوءمدیریت هم باشد. در این معنا، افراسیاب نماد حمله و تلاشی تعدمی برای ویران‌کردن ایران است.»

تسبیحی که از سوی خانواده پدری ریشه‌هایی در کوهپایه‌های خوانسار و گلپایگان دارد، در سال ۱۴۰۰ تصمیم گرفت با موضوع آب کار کند. او برای «افراسیاب» ۱۲ منطقه را انتخاب کرد؛ عددی که به گفته خودش، نه به‌دلیل تقدس، بلکه به‌خاطر بار معنایی و اسطوره‌ای‌اش برای او جذاب است و به آن علاقه دارد: «قرار شد پروژه در ۱۲ نقطه از ایران پیش برود؛ نقاطی که هرکدام به شکلی با بحران آب و خشکسالی درگیرند. اکنون ده پرده از آن اجرا شده است که آخرین آن در همدان بود.»

اما انتخاب او تکرار تصویرهای آشنای بحران آب نبوده است: «همه ایران با مسئله آب مواجه است و بنابراین سراغ مکان‌هایی رفته‌ام که تنوع جغرافیایی و محیط‌زیستی‌شان بتواند بخش‌های مختلفی از هویت ایرانی را نمایندگی کند. در خوانسار، پرده‌ها را به قنات‌ها بردم و در فرم آنها

| خوشه دنیا |

میراثی که هنوز ادامه دارد

امریم لاوی

راهنمای گردشگری

در ۳۰۰ کیلومتری دارالسلام به‌سمت جنوب، دو جزیره کوچک در نزدیکی ساحل اقیانوس هند قرار دارند که امروز بیشتر با ویرانه‌هایشان شناخته می‌شوند: کیلوا کیسیوانی (Kilwa Kisiwani) و سونگو منارا (Songo Mnara). زمانی اما اینجا یکی از مهم‌ترین بندرهای ساحل شرقی آفریقا بود؛ شهری سواحیلی که از قرن سیزدهم تا شانزدهم، میان سرزمین‌های داخلی آفریقا و شبکه تجاری اقیانوس هند رفت‌وآمد می‌کرد. طلا و عاج از داخل قاره به کیلوا می‌رسید و سفال ایرانی، ظروف چینی، عطر و کالاهای دیگر از راه دریا به آن وارد می‌شد.

کیلوا از قرن نهم تا نوزدهم مسکون بود و در قرن‌های سیزدهم و چهاردهم به اوج شکوفایی رسید. این‌بطولوه وقتی در سال‌های ۱۳۳۲ میلادی به اینجا رسید، آن را یکی از زیباترین شهرهای جهان توصیف کرد. خانه‌ها، مسجدها و کاخ‌ها با سنگ مرجانی ساخته می‌شدند و مسجد بزرگ کیلوا با گنبدها و طاق‌هایش، هنوز یکی از شاخص‌ترین نمونه‌های معماری سواحیلی است. یونسکو نیز کیلوا و سونگو منارا را به‌عنوان شواهد مهم رشد فرهنگ سواحیلی و تجارت اقیانوس هند در فهرست میراث جهانی ثبت کرده است.

اما شاید ارزش کیلوا فقط در این نباشد که بدانیم زمانی چه شهری بوده است. بخشی از آنچه در این بندر شکل گرفت، هنوز در زندگی مردم تانزانیا جریان دارد: در زبان سواحیلی، در پارچه‌ای که پیامی را به دیگری می‌رساند، در غذایی که مرکز سفره می‌نشینند و حتی در موسیقی‌ای که جوان‌های امروز برای خودشان ساخته‌اند.

دایره‌هایی شکل گرفت که یادآور چاه‌های قنات‌اند. در نایبین یزد، در نقطه‌ای از مرکز ایران، پرده‌ای به‌شکل قایق ساختم؛ فرمی که در میان ماسه‌ها قرار گرفت، گویی موج‌های یک آب خشک‌شده را به یاد می‌آورد. در اصفهان، پرده‌ای را در کف خشک زاینده‌رود پهن کردم؛ شهری که هم‌زمان با مسئله آب و حتی فرونشست زمین دست‌وپنجه نرم می‌کند.»

تسبیحی پرده همدان را در مزرعه هندوانه‌ای پهن کرده که خشکسالی رمقش را گرفته است. نیروگاه‌ها در اطراف شهر و برداشت از آب‌های سطحی و زیرزمینی نیز در فرونشست منطقه نقش داشته‌اند؛ مسئله‌ای که کشاورزان هم با زبان و تجربه خود درباره آن حرف می‌زنند: «وقتی پرده را آنجا اجرا کردم، کشاورزی آمد و بدون اینکه بدانند چه می‌کنم، شروع به گلایه کرد: “می‌بینی چه بلایی سر ما می‌آورد؟ این نیروگاه پدر ما را درآورده.” توضیح دادم پروژه درباره بحران آب است و او هم بیشتر از تجربه خودش از این بحران گفت.»

چنین برخوردهایی برای تسبیحی بخشی از خود پروژه است. او در بوشهر پرده‌هایی با فرم بادبان لنج اجرا کرده و می‌گوید این فرم برای مردم آن منطقه آشنا و جالب بوده است. اما یکی از تجربه‌های مهم ترش در جنوب و در اواخر سال ۱۴۰۴ رخ داد. زمان، زمان پس از جنگ و اتفاقات دی‌ماه بود و او برخلاف برخی کارهای دیگر، پرده را سیاه انتخاب کرده بود.

یکی از مردان عرب منطقه که کار را می‌دید، از او پرسید قرار است با این پرده چه کند: «گفتم می‌خواهم آن را مانند بیرقی در کنار نخل‌های بی‌سرآبادان و بعد به هورالعظیم ببرم. او به من گفت فرم این پرده دقیقاً یادآور پرچم‌هایی است که عرب‌های خوزستان از گذشته در مراسم عزاداری به کار می‌برده‌اند.»

تصویر به‌جای کلمه

پرده‌های «افراسیاب» ابعاد ثابتی ندارند و هرکدام متناسب با مکان و ایده‌شان شکل گرفته‌اند. بلندترین آنها ۱۰ متر طول و نیم متر عرض دارد؛ پرده‌ای شبیه به باند زخم که در گیلان اجرا شده و تنها اثری است که تسبیحی در آن از رنگ قرمز استفاده کرده است. او گیلان را با وجود همه

درآیین

صبح را می‌توان از یک بازار شروع کرد؛ جایی که ماهیگیران از دریا برمی‌گردند، کشاورزان راه مزرعه را در پیش می‌گیرند و خریدوفروش با احوالپرسی و خبرگرفتن از همسایه‌ها درهم می‌آمیزد. همین‌جا ممکن است کانگا (Khanga) را ببینی؛ پارچه‌ای رنگارنگ که به‌ویژه در جوامع ساحلی رواج دارد و گاهی روی آن جمله یا ضرب‌المثلی سواحیلی نقش بسته است؛ پیامی عاشقانه، مذهبی، اجتماعی یا حتی کنایه‌آمیز. کانگا فقط پوشش نیست؛ بخشی از ارتباط اجتماعی و زندگی روزمره است و یونسکو اکنون برای آماده‌سازی پرونده ثبت آن به‌عنوان میراث ناملموس، از تانزانیا حمایت کرده است.

سر سفره هم این پیوند را می‌شود دید؛ اوگالی (Ugali)، خمیر سفتی که از ذرت، کاساوا، ارزن یا سورگوم تهیه می‌شود، در بسیاری از مناطق تانزانیا غذایی آشنا و مشترک است؛ با دست برداشته می‌شود و کنار ماهی، گوشت یا سبزی می‌نشیند. غذای ساده‌ای که بیش از آنکه بخواهد تفاوت‌های قومی را نشان دهد، آدم‌ها را دور یک سفره جمع می‌کند.

وقتی روز به شب می‌رسد، صدای تانزانیا فقط صدای موسیقی‌های قدیمی نیست. در دارالسلام، سینگلی (Singeli) از دل محله‌های شهری و میان نسل جوان شکل گرفته است؛ موسیقی‌ای تند، پرانرژی و بی‌قرار که یکی از صداها‌ی متمایز تانزانیا‌ی امروزامست. شاید همین تغییرپذیری، بخشی از راز زنده ماندن فرهنگ باشد؛ چیزی از گذشته می‌آید، در زندگی مردم جا می‌گیرد و بعد، نسل تازه آن را به‌شکل خودش ادامه می‌دهد. پرونده سینگلی راک ثبت در فهرست میراث ناملموس یونسکو در سال ۲۰۲۶، اکنون در حال بررسی است.

شاید این همان چیزی باشد که در پایان سفر به تانزانیا باید با خود برد؛ میراث این کشور فقط در ویرانه‌های کیلوا، دشت‌های سرگتنی یا برف‌های کلیمانجارو نمانده است. بخشی از آن هنوز پوشیده می‌شود، خورده می‌شود، شنیده می‌شود و زندگی می‌شود. حالا، بعد از پنج شماره، وقت آن است که از تانزانیا عبور کنیم و در شماره بعدی «گوشه دنیا»، سراغ گوشه دیگری از جهان برویم.

رتبه روزنامه پیام‌ما : ۲

نظرات نویسندگان دیدگاه شخصی آنان بوده و لزوماً دیدگاه روزنامه نیست.

صد و بیست‌وسه نامه دلتنگی

کتاب «از زمانی که تو نامه ننوشته‌ای، پنج بار باران باریده و یک‌بار برف» از «ادیب جان‌سور»، با ترجمه «سولماز حسن‌زاده»، از سوی نشر «وزن‌دنیا» منتشر شد. این کتاب مجموعه‌ای از ۱۲۳ نامه ادیب جان‌سور شاعر برجسته ترک، به «عالو ابوضیا»، هنرمند و سرامیک‌ساز ترک، است که روایتی شخصی از زندگی این شاعر ارائه می‌کند.

ادیب جان‌سور (۱۹۲۸–۱۹۸۶) از چهره‌های مهم جریان «شعر نو دوم» در ادبیات ترکیه بود. جان‌سور در شعرهایش، با تکیه بر تصویرسازی و نمادپردازی و توجه به جهان درونی انسان، زبان و جهان شعری متفاوتی ساخت و به یکی از شاعران تأثیرگذار ادبیات معاصر ترکیه تبدیل شد. سال‌ها پس از مرگش نیز شعرهای او همچنان خوانده می‌شوند و در ترکیه طرفداران بسیاری دارند.

ماجرای نامه‌های این کتاب به اوایل دهه ۱۹۶۰ بازمی‌گردد؛ زمانی که جان‌سور و عالو ابوضیا در استانبول با یکدیگر آشنا شدند. عالو ابوضیا در سال ۱۹۶۲ برای یک موقعیت شغلی به دانمارک رفت و در کپنهاگ ساکن شد. از آن زمان، فاصله میان استانبول و کپنهاگ به بخشی از زندگی این دو تبدیل شد و نامه‌ها جای گفت‌وگوهای حضوری را گرفتند.

جان‌سور در فاصله سال‌های ۱۹۶۲ تا ۱۹۷۶، ۱۲۳ نامه برای عالو ابوضیا نوشت؛ نامه‌هایی که در ابتدا به خانه عالو ابوضیا در استانبول فرستاده می‌شدند، اما پس از مهاجرت او به دانمارک، راهی کپنهاگ شدند.

رابطه این دو در منابع ترکی معمولاً عشقی افلاطونی و دوستی‌ای عاشقانه توصیف شده است؛ رابطه‌ای که با گذشت زمان، از شور و دلباختگی به دوستی عمیق رسید. عالو ابوضیا در سال ۱۹۶۷ ازدواج کرد. این ازدواج در سال ۱۹۷۷ پایان یافت و مشکلاتی که پس از آن برای عالو ابوضیا به وجود آمد، سرانجام به قطع ارتباط او و جان‌سور انجامید. آن دو دیگر یکدیگر را ندیدند.

ادیب جان‌سور نامه‌هایی را که از عالو ابوضیا دریافت کرده بود، از بین برد. آنچه امروز می‌خوانیم، نامه‌هایی است که عالو ابوضیا از ادیب جان‌سور دریافت کرده و نگه داشته بود.

نامه‌ها تصویری متفاوت از این رابطه به دست می‌دهند: تصویری که در آن دلتنگی، انتظار، حسرت و عشق در کنار جزئیات ساده زندگی روزمره قرار گرفته‌اند.

آگهی مفقودی

کلیه مدارک خودرو سواری، سواری پژو پارس LX (موتور T۵۵ مدل ۱۴۰۲ به رنگ سفید روغنی، به شماره موتور 16780191406 به شماره شاسی: ۱۴۱۴۳۹۷۷۷۱۴۱۳ مفقود گردیده و از به شماره پلاک ۶۱ سن ۹۴۴ ایران ۲۳ به نام مهدی نقدی مفقود شده و درجه اعتبار ساقط است.

متوجان

آگهی مفقودی

بدینوسیله آگهی می‌گردد که پروانه کارشناسی آقای مهدی صدیقی مهنی کارشناس رسمی دادگستری رشته امور ثبتی با شماره پروانه ۱۴۱۴۳۹۷۷۷۱۴۱۳ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

عنبرآباد

آگهی مفقودی

برگ سبز خودرو، خودرو سواری، پراید، سیستم، سایپا، تیپ، جی تی ایکس ای به رنگ: سبز متالیک، مدل: ۱۳۸۴، به شماره موتور: ۱۴۰۰۰۸۳ و شماره شاسی: ۶۵۱۴۱۲۵۸۶۶۵۷۱۵۱ به شماره پلاک: ۶۲۲ ۱۳ ایران ۶۵۵ به نام: نصرالله شمسی اناری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

شهرباک